

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

6 JULI 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	339
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	339
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	348
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	354
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken . .	355
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	358
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . .	358
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	359
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	362
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	365
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken . .	366
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	367
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	369
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	369
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken . .	372
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	373
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . .	373
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	373
REGISTER	375

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 20
van 27 mei 1992

van de heer G. VANLEENHOVE

Interreg-programma West- Vlaanderen en Nord Pas-de-Calais — Projecten

Op 3 april jongstleden heeft de Europese Commissie het grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma Interreg voor de grensregio West-Vlaanderen (de arrondissementen Veurne, Ieper en Kortrijk) en Nord Pas-de-Calais goedgekeurd.

Het programma voorziet in een maximale bijdrage van nagenoeg 591 miljoen frank, waarvan 177 miljoen frank of 30 procent voor West-Vlaanderen.

Kan de Minister mij meedelen :

1. welke Westvlaamse projecten, per arrondissement, daarvoor momenteel al aangenomen werden ;
2. welke respectievelijke budgetten daarvoor als subsidie werden uitgetrokken ?

Antwoord

In het raam van de uitvoering van het Interreg-programma voor de grensregio West-Vlaanderen en Nord/Pas-de-Calais werden nog geen concrete projecten goedgekeurd.

De goedkeuring van projecten behoort tot de bevoegdheid van het Toezichtscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevoegde Franse en Vlaamse overheden. De installatievergadering van dit comité vindt plaats op 6 juli 1992 in Kortrijk. Ik zal persoonlijk aan deze vergadering deelnemen, samen met het bevoegde lid van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen. Het is de bedoeling dat op de installatievergadering naast de goedkeuring van het interne reglement van het Toezichtcomité ook concrete projectvoorstellen worden goedgekeurd.

Vraag nr. 21
van 9 juni 1992
van mevrouw M. VOGELS

Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers

Het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve

van 18 september 1991 legt aan de architect de verplichting op om in te staan voor de conformiteit van het geplande bouwwerk met de wettelijke isolatievoorschriften. Dit betekent dat de bouwaanvraag slechts zal worden verleend als (onder andere) de architect dit conformiteitsattest afgeeft.

Het decreet van 29 april 1991 stelt daarentegen dat een bouwvergunning slechts zal kunnen worden verleend op voorwaarde dat aan de vereisten inzake isolatie en ventilatie voldaan wordt.

De verplichting van de architect is derhalve aan de orde op het niveau van het bouwplan, hetgeen vanzelfsprekend te onderscheiden is van de conformiteit tussen de wettelijke voorschriften en het uiteindelijk gerealiseerde gebouw.

Het besluit handelt niet over dit laatste onderdeel, zodat kan worden verondersteld dat de normale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architect en aannemer blijven gelden van zodra er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen. Op dat ogenblik zal onderzocht worden in hoeverre het concept (exclusieve verantwoordelijkheid van de architect) dan wel de uitvoering (verantwoordelijkheid van de aannemer en eventueel ook van de architect, indien de controle onvoldoende zou zijn gebeurd) gebrekkig zijn.

Nochtans is het niet ondenkbaar dat er over artikel 7 verwarring kan bestaan en dat meer bepaald een foutieve interpretatie zou ontstaan waarbij uit het conformiteitsattest van de architect meteen zou worden afgeleid dat de architect ook voor het uiteindelijk verwezenlijkte resultaat moet instaan.

Moet het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve begrepen worden in de zin dat de nominale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architecten en aannemers blijven gelden als er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 141
van 27 mei 1992
van de heer M. MAERTENS

BVBA Lambrecht en Co Compost in Koolskamp Milieuhinder en illegale exploitatie

Naar aanleiding van het ongeval in Koolskamp op 12

mei laatstleden met een Nederlandse vrachtwagen die mest vervoerde naar bovengenoemd champignonmestbedrijf, wil ik de Minister erop wijzen, dat wat in Nederland blijkbaar niet mag, in Vlaanderen wél kan inzake mestverwerking. De feiten zijn de volgende.

Een champignonkweker uit Ardoole-Koolskamp richt in 1990 het voornoemde industrieel champignonmestbedrijf op als joint-venture met het Nederlandse bedrijf Fleuren, en dit in de landbouwzone, op zijn vroegere hoeve. Daartoe krijgt hij op 5 november 1990 een mestopslagvergunning van 3.020 m³ tot 3 april 2020.

Op 17 mei 1991 vraagt het bedrijf aan de gemeente een exploitatievergunning voor het maken van compost voor de champignonteelt, en beweert daarbij voor eigen gebruik te produceren, hoewel de feiten aantonen dat het om een grootschalige produktie gaat voor import en export van en naar Nederland, met wekelijks minstens 20 vrachtwagens. Het bedrijf gaf daarbij aan de gemeente géén informatie over inrichting en KW-vermogen, en weet ook niet tot welke klasse het behoort. Daarom vraagt de gemeente op 27 mei 1991 een duidelijker omschreven exploitatieaanvraag, en op 24 juni 1991 vraagt het bedrijf een vergunning klasse 1 aan. (Ondertussen werd ook op 12 juni 1991 een bouwplanvraag ingediend voor sloping van gebouwen en aanleg van sleufsilo's, wat op 5 augustus 1991 wordt toegelaten).

Het provinciebestuur meldt op 10 juli 1991 nochtans dat het om een inrichting klasse II gaat, en dat de aanvraag opnieuw moet gebeuren. Midden in de vakantie — van 15 tot 29 juli 1991 — houdt het gemeentebestuur een openbaar onderzoek, en stuurt het dossier op 29 juli 1991 voor advies naar AROL, dat op 13 november 1991 door de gemeente wordt herinnerd aan de aanvraag.

Pas op 15 januari 1992, een half jaar later dus, stuurt AROL, inmiddels AROHM geworden, het dossier gewoon terug met de vermelding dat het naar AMINAL moet. Daarnaast haalt een privé-consultbureau uit Koekelare het desbetreffende dossier weg uit de gemeentelijke administratie.

Ondertussen werkt het bedrijf op volle toeren door, zonder enige vergunning, en stinkt het zo erg dat de omwonende landbouwers zich in een buurtcomité verenigen, zowel tegen de hinder als tegen de industriële vestiging in een landbouwzone. Er vloeit niet alleen mestwater op de weg en in de beken, maar het bedrijf probeert tegen opgedreven prijzen landbouwgronden te verwerven met het oog op uitbreiding van het bedrijf.

De illegaliteit stijgt ten top wanneer wordt vastgesteld dat de Milieu-inspectie telkens zijn bezoeken aankondigt, zodat het bedrijf de milieuhinder tijdig kan wegwerken, en wanneer blijkt dat er geen duidelijkheid is over de classificering van het bedrijf, ook al wordt het afvalprodukt gips in de mest verwerkt.

Om de legaliteit te kunnen herstellen, zou het nuttig zijn het volgende te weten :

1. Tot welke klasse hoort het bedrijf precies, en aan welke reglementering moet het voldoen ?
2. Waarom had AROL 6 maand tijd nodig om het dossier te verwijzen en waarom kondigt de Milieu-inspectie zijn bezoeken aan ?

3. Hoe kan een consultbureau het gemeentelijke dossier zo maar weghalen ?
4. Om welke redenen werd het bedrijf, dat nu bijna 2 jaar zonder vergunning werkt, niet gesloten, ook al konden zowel de burgemeester als de Milieu-inspectie dit op eigen initiatief doen ? Redenen waren er nochtans genoeg aanwezig.

Antwoord

1. Het bedrijf behoort volgens de VLAREM tot de klasse II.
- 2 en 3. De adviesverlening door AROHM evenals de werking van de gemeentelijke administraties en het toezicht daarop behoren niet tot mijn bevoegdheid.

De inspecteurs van het bestuur Milieu-inspectie kondigen hun inspectiebezoeken niet op voorhand aan.

4. Er zijn geen redenen voorhanden om het bedrijf te sluiten. Het bedrijf beschikt over een exploitatievergunning van 5 november 1990 verleend door het college van burgemeester en schepenen, voor opslag van 3020 m³ mest (30 jaar).

De activiteiten van het bedrijf bevinden zich in de para-agrarische sector en zijn als dusdanig verenigbaar in een agrarisch gebied.

Voor de uitbreiding werd voor 1 september 1991 een vergunning aangevraagd.

Door het bestuur Milieu-inspectie werd nooit erge stankhinder waargenomen. De lichte stankhinder die enkele malen werd vastgesteld, is evenzeer afkomstig van de in nabijheid gelegen varkenskwekerijen en komt voor bij warm en drukkend weer.

Bij de produktie van het substraat voor de champignonkwekerij worden geen grondstoffen gebruikt die schadelijk kunnen zijn voor het leefmilieu.

Wat het afvalwater betreft voert het bedrijf thans saneringsmaatregelen uit, die door het bestuur Milieu-inspectie werden opgelegd op 1 april 1992. Daardoor zal geen afvalwater meer geloosd worden.

Vraag nr. 142 van 27 mei 1992 van de heer H. BROUNS

Irrigatieproject Ophoven — Uitbreiding

Op dit moment is op het grondgebied van de gemeente Kinrooi een irrigatieproject in werking dat zorgt voor de bevoeiing van 1.400 ha landbouwgrond. Er is echter nog 600 ha landbouwgrond die niet geïrriteerd wordt, terwijl dit absoluut noodzakelijk is, namelijk het gebied Gremelslo (Maaseik) en Manestraat (Kinrooi). De huidige pompinstallatie is zwaar genoeg om er nog 600 ha bij te nemen. Voor de realisatie van deze bijkomende irrigatie is 30 miljoen frank nodig.

Het project zou echter enkel kunnen worden uitgebreid

op een ruilverkavelingsgebied : dat is gedeeltelijk het geval in de Manestraat (Kinrooi) maar nog niet in Gremelslo (Maaseik). Volgens de wet van 22 juli 1970 (artikel 25 paragraaf 2) kan het ruilverkavelingscomité door de Koning gemachtigd worden om bij wijze van onteigening ten algemene nutte de nodige innemingen te doen. Deze paragraaf staat in de wet om het comité in de mogelijkheid te stellen werken buiten het blok uit te voeren voor de ruilverkaveling.

Het voorgestelde werk is niet noodzakelijk voor de realisatie van het werk binnen het blok, maar het brengt wel het uitgevoerde werk tot een hoger rendement. Daarenboven zijn al de terreinen waarop werken moeten worden uitgevoerd, gelegen op openbaar domein van de gemeenten. Onteigeningen zijn dus niet nodig.

1. Wat is het standpunt van de Minister over een uitbreiding van het irrigatieproject van 600 ha op het grondgebied van Gremelslo (Maaseik) en Manestraat (Kinrooi) ?
2. Overweegt de Minister voor een dergelijke uitbreiding de nodige kredieten vrij te maken ?

Antwoord

De Minister wenst pas een standpunt in te nemen over de aangehaalde uitbreiding en hiertoe de noodzakelijke kredieten uit te trekken, wanneer antwoord is verstrekt op volgende vragen :

1. noodzakelijkheid uitbreiding ;
 2. interferenties met andere belangen (milieu, natuur, landschap, waterwinning, . . .) ;
 3. inzicht oorzaak-gevolgrelatie op het vlak van verdroging .
1. Noodzakelijkheid uitbreiding

Om de noodzakelijkheid tot uitbreiding te kunnen afwegen, moet het economische kader van de landbouw in het algemeen en van de reconversie voor tuinbouw in het bijzonder nader onderzocht worden.

Het economische kader wordt bepaald door zowel de actuele situatie (voorkomende produktietakken/ bedrijfstypes en hun lokalisatie, belemmeringen en beperkingen voor een verdere ontwikkeling, de afzetmogelijkheden en het agri-business-complex, de opvolgingssituatie, inkomensniveau, enzovoort) als de potentiële situatie in functie van toekomstige ontwikkelingen (nieuwe of groeiende produktietakken, veranderingen in het beleid zowel op nationaal als EG vlak, enzovoort).

Argumenten zoals technische haalbaarheid, beperkte financiële inbreng in relatieve zin, vermeerdering rendement/capaciteit pompinstallatie/buisleidingennet zijn hierbij niet voldoende.

Het gaat niet in de eerste plaats om een relevante beleidskeuze die gemaakt moet worden.

2. Interferenties met andere belangen

Gegeven de volgende feiten :

- gedeelten van het uitbreidingsgebied worden gevormd door een nog relatief goed bewaard coulissenlandschap met nog heel wat waardevolle landschapselementen (functie landschap) ;
- een deel van het voor deze uitbreiding in aanmerking komende gebied (Zwart Water) maakt deel uit van de speciale beschermingszone inzake het behoud van de vogelstand (vogelrichtlijngebied, functie natuur) ;
- gedeelten van het uitbreidingsgebied zijn gelegen in het Grensoverschrijdend Landschap Stamprooierbroek, waarvoor door de betrokken gemeenten de optie werd genomen de versterking van natuurwaarden en de verzoening van de diverse belangen van de diverse sectoren, prioritair te stellen ;
- een relatief groot gedeelte van het uitbreidingsgebied is gelegen in een zone waarvan de kwetsbaarheidsgraad van het grondwater als „uiterst kwetsbaar” gecatalogeerd werd (functie waterwinning),

is het vanzelfsprekend dat de relatie met andere functies, in het bijzonder de functies milieu, landschap, natuur en waterwinning nagegaan moet worden.

Dit is ook de reden dat de geplande uitbreiding geïntegreerd werd binnen de planvorming (momenteel richtplan-planfase) van het pilootlandinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg.

Het richtplan zal binnen de landinrichtingsprocedure een duidelijke visievorming en globale inrichtingsopties te kennen geven, met impliciet hieraan verbonden afweging en afstemming van de verschillende belangen.

3. Verdroging

Eveneens is het van belang om een inzicht te verwerven in de oorzaak-gevolgrelatie inzake verdroging. Indien blijkt dat de oorzaken van de zich hier voordoende verdroging op een structurele wijze aangepakt kunnen worden, moet onder meer in functie van de beleidsintentie (zie regeerakkoord) om te komen tot een actieplan Rationeel Waterverbruik, de link gelegd worden met deze behoefte aan irrigatie.

Gezien de aan de gang zijnde studies binnen het pilootlandinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg (landbouw-, landschaps- en landschapsecologische studie) tegen eind dit jaar materiaal moeten aandragen om de noodzakelijke afwegingen te maken ten behoeve van het hierboven aangehaalde richtplan, zal het voor mij dan ook mogelijk zijn om het lid op dat ogenblik meer concreet van antwoord te dienen.

**Vraag nr. 143
van 1 juni 1992
van de heer L. BARBE**

Milieuheffingen — Gemeentelijke opcentiemen

Sinds kort kunnen de gemeenten opcentiemen heffen

op de milieuheffingen ingesteld door het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen. Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 oktober 1991 wordt de medewerking van de OVAM geregeld in verband met de inning hiervan.

1. Welke gemeenten hebben reeds beslist tot de heffing van deze opcentiemen ? (Graag datum van het gemeenteraadsbesluit en de hoogte van de opcentiemen).
2. Hoeveel hebben de (gewestelijke) milieuheffingen op de afvalstoffen in deze gemeenten in 1991 opgebracht ?

Antwoord

In volgende tabel zijn de gemeenten opgenomen die reeds beslist hebben tot de heffing van opcentiemen, samen met de respectievelijke data van de gemeenteraadsbesluiten en de opbrengst van de gewestelijke milieuheffingen van 1991. De hoogte van de ingestelde opcentiemen bedraagt in al deze gevallen 20 procent.

Gemeente	Datum gemeenteraadsbesluiten	Opbrengst heffingen 1991 in frank
Halle	12/12/1991	69.316.650
Stabroek	23/12/1991	2.691.380
Huldenberg	23/12/1991	9.363.200
Houthalen-Helchteren	17/12/1991	352.271.698
Brugge	17/12/1991	30.384.793
Lendelede	11/12/1991	23.197.200
Zonnebeke	30/12/1991	93.925.871
St.-Lievens-Houtem	23/12/1991	30.916.802
Aalter	27/12/1991	3.280

Vraag nr. 144 van 1 juni 1992 van de heer L. BARBE

Waterwinning in Oost- en West-Vlaanderen — Oppompen van Sokkelwater

In de diepere ondergrond van Oost- en West-Vlaanderen bevindt zich een rotsgesteente, de Sokkel genoemd, dat het zogenaamde Sokkelwater bevat. Dit Sokkelwater wordt massaal door industrie en landbouw opgepompt. Uit studies in opdracht van de Vlaamse Regering blijkt dat de stijghoogte van de waterlaag van dit Sokkelwater voortdurend daalt, in sommige zones met meer dan 120 meter sinds 1900. Op de eerste plaats gaat het om de streek Wielsbeke-Waregem, op de tweede plaats om het Aalsterse. Uit de studies bleek ook dat er vier keer zo veel water wordt opgepompt als in de vergunningen vermeld wordt. Er is dus sprake van massaal "zwartpompen".

Deze al zorgwekkende toestand kan bij ongewijzigd beleid helemaal uit de hand lopen. De textielsector is veruit de grootste verbruiker van het Sokkelwater, ge-

volgd door de voedingssector en de landbouw. Ondanks inspanningen in de textielsector om het waterverbruik te verminderen, is het totale waterverbruik in deze sector niet gedaald. De sectoriële commissie textiel en confectie van de SERV bracht in oktober 1991 advies uit over deze problematiek. In dat advies lees ik dat :

- het Sokkelwater niet geschikt is voor het winnen van drinkwater ;
- sommige bedrijven hun afvalwater verdunnen met Sokkelwater om de normen in hun lozingsvergunning te halen ;
- er nood is aan bijkomende studies ;
- men de zwartpompers 6 maand de tijd zou moeten geven om hun winningen te laten registreren en als zodanig te vergunnen (wat een herziening van het grondwaterdecreet vergt).

Daarom wil ik de Minister het volgende vragen :

1. Is het Sokkelwater inderdaad niet geschikt voor het winnen van drinkwater ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het verdunnen van afvalwater met Sokkelwater te verhinderen ?
3. Welke bijkomende studies over het Sokkelwater worden er nog gemaakt ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister getroffen om de zwartpompers aan te pakken ?
5. Welk beleid voert de Minister inzake vergunningen voor grondwaterwinning ?
6. Welke hoeveelheden Sokkelwater worden er door de landbouwsector opgepompt ?
7. Hoe wordt het advies van de SERV-commissie verder behandeld ?

Antwoord

1. Over de geschiktheid van het Sokkelwater voor het winnen van drinkwater stelt de VMW het volgende :

„De VMW exploiteert geen enkele winning in de Sokkel. Deze geologische formaties leveren immers relatief weinig water op, dat daarenboven nog een temperatuur vertoont van ongeveer 17° C en vrij zacht is met een wisselvallige scheikundige samenstelling. Dit neemt niet weg dat dit water zeer interessant is voor de vele bedrijven die er van afhankelijk zijn. Voor grotere debieten, nodig bij de drinkwatervoorziening, vormt de Sokkel een minder interessant reservoir.”

Door de SERV wordt in haar advies van 10 oktober 1991 gesteld dat het Sokkelwater niet geschikt is voor het winnen van drinkwater.

2. Het waterbeleid, in zijn globale context, is gericht op een rationaal gebruik zodat elke verspilling moet worden vermeden. Het grondwaterbeleid op zichzelf wil het grondwater maximaal voorbehouden

voor drinkwaterproductie en als bron voor de voedingsrijverheid. Het verhinderen van het verdunnen van afvalwater met Sokkelwater moet tegen deze achtergrond worden gezien en is een aandachtspunt bij de beoordeling van lozingsvergunningaanvragen.

Een actieprogramma om het zwartpompen aan te pakken wordt momenteel uitgewerkt en zal via verschillende fronten worden aangevat.

3. Over de opgepompte debieten uit de Sokkel door de landbouwsector zijn momenteel geen cijfers beschikbaar.
4. Momenteel wordt door het bestuur Water en Bodem van AMINAL een voorstel van grondwaterbeleidplan voor het Vlaamse Gewest uitgeschreven op basis van alle beschikbare gegevens en studieverlagen. Het advies van de SERV-commissie is hierbij een belangrijk document.

**Vraag nr. 145
van 1 juni 1992
van de heer L. BARBE**

Vergunningsplicht verwijdering afvalstoffen — Overtredingen sinds VLAREM I

Er zijn mij bedrijven bekend waaraan in hun exploitatievergunning een verbrandingsoven vergund wordt, maar die niet over een vergunning voor het verwijderen van afvalstoffen beschikken. Tot 1 september waren deze bedrijven duidelijk in overtreding. Volgens het decreet van 2 juli 1981 op het beheer van afvalstoffen vergde het gebruik van een verbrandingsoven immers een vergunning.

Met het in voege treden van VLAREM 1 is de situatie in dergelijke gevallen nu niet meer helemaal duidelijk. Ingevolge artikel 71 van VLAREM 1 blijft de exploitatievergunning van deze bedrijven gelden voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste 20 jaar, te rekenen vanaf 1 september 1991. Het uitbaten van een verbrandingsoven vergt geen aparte vergunning meer. Analoge situaties kunnen ook voorkomen bij bedrijven die volgens hun exploitatievergunning bijvoorbeeld een inrichting inzake voertuigwrakken of tankreiniging uitbaten, maar geen vergunning voor het verwijderen van afvalstoffen hebben. Ook voor dergelijke bedrijven is het onduidelijk wat hun vergunningssituatie is.

Welke maatregelen heeft de Minister genomen als bedrijven waaraan in de exploitatievergunning een activiteit vergund is die voor 1 september 1991 een vergunning voor het verwijderen van afvalstoffen vergde en die die vergunning niet hebben, inderdaad in overtreding zijn ?

Antwoord

Artikel 71 van titel 1 van het VLAREM bepaalt dat de vergunningen voor de exploitatie, de lozing van afvalwaters, de verwijdering van afvalstoffen of voor de bescherming van grondwater, die vóór 1 september 1991 werden verleend, geldig blijven voor de vastgestelde vergunningstermijn tot ten hoogste 20 jaar. Het

lid stelt terecht dat tot 1 september 1991 bepaalde handelingen of activiteiten onderworpen waren aan verschillende milieuvergunningplichten, in het concrete geval in het kader van de afvalstoffenreglementering enerzijds en in het kader van titel 1 van het ARAB anderzijds. Het is evenwel duidelijk dat elk van de oude vergunningsstelsels één welbepaald aspect van de exploitatie van de inrichting vergunde, in tegenstelling tot de VLAREM-vergunning die alle domeinen bestrijkt. Dit betekent dat het domein van de volgens de oude vergunningsstelsels verleende vergunningen niet wordt uitgebreid na 1 september 1991. Met andere woorden, een inrichting die tot 1 september 1991 tegelijkertijd een afvalverwijderingsvergunning en een ARAB-vergunning behoeft en alleen beschikt over een ARAB-vergunning, moet bijkomend nog een vergunning krijgen voor de aspecten inzake afvalverwijdering. Een dergelijke vergunningsaanvraag (= verandering van vergunde inrichting) kan sedert 1 september 1991 uiteraard alleen nog in toepassing van titel 1 van het VLAREM worden aangevraagd.

Volgens artikel 65 van VLAREM I is in eerste instantie de burgemeester bevoegd om op te treden tegen bedrijven die niet in regel zijn met de vergunningsplicht.

**Vraag nr. 146
van 2 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

AMINAL — Behandeling aanvragen voor exploitatievergunning

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel dossiers met een aanvraag van exploitatievergunning van voor 1 september laatstleden nog bij AMINAL in behandeling zijn (per categorie ingedeeld) ;
2. aan welke criteria die aanvragen worden getoetst ;
3. of men die aanvragen in de regel uitgesteld heeft tot na de behandeling van de dossiers van na 1 september laatstleden, die weliswaar aan termijnen gebonden zijn, en zo ja, waarom ;
4. hoeveel dossiers AMINAL heeft afgehandeld (eventueel naar aard en categorie) tussen 1 september 1991 en 15 mei 1992, enerzijds van aanvragen van voor 1 september 1991 en anderzijds van die van na 1 september 1991 ;
5. of het bestuur aansprakelijk gesteld kan worden voor deze aanpak, waardoor vele bouwdoSSIERS ontoelaatbaar lang uitgesteld moesten worden.

Antwoord

1. Aantal door het bestuur Milieuvergunningen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting ontvangen dossiers, anders dan VLAREM, waarvoor door voormeld bestuur op dit ogenblik nog geen advies aan de vergunningverlenende overheid werd bezorgd :

Aard	Buitendiensten					Hoofd- bestuur	Totaal
	Antwer- pen	Bra- bant	Lim- burg	O.-VI.	W.-VI.		
Afval	5	—	—	16	35	83	139
ARAB	658	238	49	981	804	544	3.274
Gift.afv.	5	—	—	—	—	3	8
Lozing (1)	361	—	125	43	—	29	558
Motor- voert.	—	—	—	—	—	—	—

- (1) De door de Vlaamse Milieumaatschappij aan voormeld bestuur overgedragen lozingsvergunningaanvraagdossiers zijn vooralsnog niet geïnventariseerd, zodat alleen de daadwerkelijk in behandeling genomen dossiers in bovenstaande tabel zijn opgenomen.

Met betrekking tot de gegevens in deze tabel, moet de aandacht gevestigd worden op de bepalingen van artikel 70 van titel 1 van het VLAREM. Overeenkomstig deze bepalingen moeten de vergunningsaanvragen die vóór 1 september 1991 werden ingediend immers verder afgehandeld worden volgens de procedure die geldig was op het tijdstip van indiening van de vergunningsaanvraag. Dit betekent dat na 1 september 1991, en zelfs nu, door de vergunningverlenende overheden nog?

4. a. Maandoverzicht van de in 1991 afgehandelde ARAB-dossiers :

Buitendiensten :

Maand	Aantal afgehandelde ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)					
	Antwerpen	Brabant	Limburg	oost-VI.	West-VI.	Totaal
januari	34	138	208	240	119	739
februari	49	149	169	198	163	728
maart	121	105	211	259	170	866
april	199	76	181	99	137	692
mei	635	221	352	193	356	1.757
juni	563	244	466	192	226	1.691
juli	340	215	318	198	317	1.388
augustus	310	40	360	377	940	2.027
september	145	194	209	109	120	777
oktober	36	127	173	140	208	604
november	140	43	78	250	365	876
december	111	22	82	182	390	787
Totaal	2.683	1.574	2.807	2.437	3.511	13.012

Hoofdbestuur (dienst beroepen) :

Maand	jan.	febr.	maart	april	mei	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	totaal
Aantal	11	8	20	11	59	167	38	183	34	40	32	39	642

steeds nieuwe beroepen tegen in eerste aanleg getroffen beslissingen worden ontvangen. Dit betekent ook dat het bestuur Milieuvergunningen na 1 september 1991 nog steeds nieuwe adviesaanvragen vanwege de vergunningverlenende overheden voorgelegd krijgt. Zo werden gedurende de periode september tot en met december 1991, respectievelijk in 1992 tot op heden, door het hoofdbestuur van het bestuur Milieuvergunningen bijvoorbeeld nog 134, respectievelijk 186 nieuwe ARAB-beroepen ontvangen.

- Het onderzoek van de vergunningsaanvraagdossiers die vóór 1 september 1991 werden ingediend, gebeurt overeenkomstig de oude procedures. Voor wat de ARAB-dossiers betreft worden door het bevoegde bestuur, zoals dit vroeger overigens steeds het geval is geweest, bij de advisering van de op te leggen vergunningsvoorwaarden type-exploitatatievoorwaarden gehanteerd die aan de stand van de technologie zijn aangepast.
- Gelet op de dwingende afhandelingstermijnen opgelegd door de VLAREM-procedure enerzijds, alsook op de koppeling van de milieuvergunning met de bouwvergunning bepaald in artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning anderzijds, kreeg het bestuur Milieuvergunningen de opdracht de vereiste prioriteit te geven aan de afhandeling van de VLAREM-dossiers om stilzwijgende uitspraken maximaal te vermijden.

b. Overdracht onafgehandelde ARAB-dossiers :

Buitendiensten :

Overdracht	Aantal onafgehandelde dossiers					
	Antwerpen	Brabant	Limburg	O.-Vl.	W.-Vl.	Totaal
'90→'91	848	795	1.110	852	934	4.539
'91→'92	644	527	263	1.302	2.860 (1)	5.596

(1) Inbegrepen 2.464 aktenamedossiers inzake veehouderijen en mestopslagplaatsen.

Hoofdbestuur (dienst beroepen) :

Overdracht	Aantal onafgehandelde ARAB-dossiers
'90→'91	557
'91→'92	598

De statistische gegevens met betrekking tot het jaar 1992 zijn nog niet beschikbaar, zodat de met betrekking tot dit jaar gevraagde gegevens nog niet kunnen worden meegegeeld.

5 Ik wijs het lid erop dat het bestuur Milieuvergunningen in 1991 het aantal afgehandelde ARAB-dossiers met twee derden heeft opgedreven ten opzichte van het aantal dat in 1990 door het toenmalig bevoegde bestuur werd afgehandeld, te weten :

— buitendiensten : 13.012 in 1991 tegen 7.902 in 1990 ;

— het hoofdbestuur : 642 in 1991 tegen 394 in 1990.

Dit resultaat werd geboekt ondanks het feit dat het bestuur Milieuvergunningen in datzelfde jaar te kampen had met de klassieke moeilijkheden inherent aan de oprichting en uitbouw van een nieuwe administratie.

De geciteerde activiteitsgegevens tonen ten slotte aan dat het jonge bestuur Milieuvergunningen reeds uitzonderlijke prestaties heeft geleverd om de milieuvergunningdossiers, ondanks het steeds stijgende aantal ervan, binnen een redelijke termijn af te handelen. Dit bestuur kan dan ook in geen enkel geval enige aansprakelijkheid worden aangewreven met betrekking tot de langere behandelingstermijnen van de vóór 1 september 1991 ingediende vergunningsaanvragen die nog steeds volgens de oude vergunningsprocedures afgehandeld moeten worden.

Vraag nr. 147
van 3 juni 1992
van de heer L. BARBE

Animalia Produkten in Denderleeuw — Vervuiling van de Dender

Animalia Produkten in Denderleeuw is een bedrijf dat

dierlijk afval verwerkt. Naast reukhinder veroorzaakt dit bedrijf ook heel veel watervervuiling. Ik wil daarbij verwijzen naar de brief van een hoofdingenieur van Openbare Werken — Wegen van 10 september 1990 waarin deze stelt dat de lozingen van Animalia onaanvaardbaar zijn. Volgens de Vlaamse Milieumaatschappij is het bedrijf verantwoordelijk voor de volgende jaarlijkse vervuiling (gegevens voor 1990) : 2,3 miljoen BOD, 5 miljoen COD, 540 ton stikstof, 15 ton fosfaten, 17 kg koper, 461 kg zink en 64 kg chroom. Wat BOD en COD betreft, is Animalia hiermee veruit de zwaarste Dendervervuiler in Vlaanderen. Maar — en dit is verrassend — ook inzake zware metalen is het bedrijf een grote vervuiler. Momenteel is een nieuwe waterzuiveringsinstallatie in aanbouw, maar die zou pas operationeel worden eind '92.

1. Hoeveel vervuilingseenheden mag het bedrijf volgens zijn vergunning lozen ? Hoeveel vervuilingseenheden loost het bedrijf in werkelijkheid ?
2. Klopt het dat dit bedrijf permanent in overtreding is met zijn lozingsvergunning ?
3. Klopt het dat er al een uitspraak is door de rechtbank van Dendermonde over het niet-naleven van de lozingsvergunning ? In welke zin ? Werd er beroep aangetekend ?
4. Werd er sinds de uitspraak van de rechtbank door de diensten van de Minister nog proces-verbaal opgesteld wegens het niet-naleven van de lozingsvergunning ? Wanneer ?
5. Tegen wanneer zal het waterzuiveringsstation operationeel zijn ? Zal dit ook de zware metalen uit het afvalwater halen ?

Antwoord

1. Volgens de lozingsvergunning is de toegelaten geloosde vuilvracht 3.763 vervuilingseenheden. Berekend op basis van de meetgegevens van de Vlaamse Milieumaatschappij voor 1991 (staalnames op 2, 3 en 4 april 1991) bedraagt de werkelijk geloosde vuilvracht 119.634 vervuilingseenheden.
2. Bij verschillende controles door de toenmalige Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en door het bestuur Milieu-inspectie werden overtredingen vastgesteld van de normen van de lozingsvergunning ; daarbij werd telkens een proces-verbaal van overtreding opgesteld (tweemaal in 1987, éénmaal in 1988 en 1989, tweemaal in 1990 en tweemaal in 1991).
- 3 en 4. Door de rechtbank van Dendermonde werd nog geen uitspraak gedaan.
5. Momenteel is de ruwbouw van het waterzuiveringsstation voltooid. Het elektromechanische gedeelte moet nog uitgevoerd worden. De installatie zou in de tweede helft van 1992 in werking worden gesteld. Er zouden geen extra voorzieningen zijn om de zware metalen uit het afvalwater te verwijderen. De geloosde zware metalen komen grotendeels voort uit het opgenomen Denderwater.

**Vraag nr. 148
van 3 juni 1992
van de heer L. BARBE**

Animalia Produkten in Denderleeuw — Reukhinder

Animalia Produkten in Denderleeuw is een bedrijf dat dierlijk afval verwerkt. Op 11 februari 1988 verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een nieuwe exploitatievergunning. Het bedrijf ging in beroep en de toenmalige Minister voor Leefmilieu schrapte op 21 maart 1990 het verbod op nachtelijk vervoer en de verplichting een biofilter te installeren. De verplichting om binnen het jaar een saneringsplan uit te voeren werd behouden.

Ondertussen lijken de milieuproblemen veroorzaakt door dit bedrijf nog niet van de baan, zeker de reukhinder niet. Op dat vlak is het bedrijf één van de grootste problemen in Vlaanderen. Reukhinder is natuurlijk subjectief. Toch wil ik graag verwijzen naar de bevindingen van Amerikaanse onderzoekers. Die stelden een "hedonische schaal" op : een schaal met 143 reukbronnen van "gruwelijk onaangenaam" tot "heerlijk". De ergste stank bleek de stank van kadavers te zijn, met andere woorden de stank die het bedrijf Animalia Produkten verspreidt.

1. Volgens de vergunning van 21 maart 1990 moest het bedrijf binnen het jaar een saneringsplan opmaken. Is dit plan klaar ? Wat zijn er de belangrijkste besluiten van ? Heeft het bedrijf deze besluiten al uitgevoerd ?
2. Hoeveel procent van de reukbronnen is op de biofilterinstallatie aangesloten ? Werkt deze installatie 24 op 24 uur ?
3. Moeten de krenge in afgesloten wagens vervoerd worden ? Wordt er overwogen de krenge in koelwagens te vervoeren ?
4. Werd er door de dienst Leefmilieu van de Minister al controle uitgeoefend bij het bedrijf inzake stankhinder ? Werd hierbij proces-verbaal opgesteld ? Wanneer ?

Antwoord

1. Het bedrijf heeft in verband met de stankproblematiek een geurstudie laten uitvoeren door een daartoe erkend laboratorium van de Universiteit Gent. De studie was klaar op 21 mei 1991. De voornaamste conclusie van de studie luidt dat op relatief korte termijn gestreefd moet worden naar een reductie van de geuremissie met 95 procent. Daartoe bevat de studie een voorstel van technische en organisatorische maatregelen. Het bedrijf heeft alle voorgestelde saneringsmaatregelen nog niet uitgevoerd.
2. Het is onmogelijk de aansluiting van de emissiebronnen op de biofilter in percentage weer te geven. Wel is in de geurstudie als technische maatregel onder meer sprake van het aanbrengen van bijkomende afzuigpunten op installaties en aansluiting op de biofilter. Deze installatie werkt, volgens mededeling van de exploitant, 24 op 24 uur.

3. In de exploitatievergunning zijn geen verplichtingen opgenomen betreffende het vervoer van krenge in afgesloten wagens. In het kader van het Vlaams Reglement betreffende milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen worden wel maatregelen voorzien voor een gecontroleerde opslag van slachtafval.
4. Bij een inspectiebezoek op 4 juni 1992 is door het bestuur Milieu-inspectie proces-verbaal van overtreding opgesteld om reden dat de in de geurstudie voorgestelde saneringsmaatregelen niet werden onderschreven door uitvoeringstermijnen overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden.

Op 10 juni 1992 werd het bedrijf schriftelijk medegedeeld dat het studieverlag inzake geuremissies niet wordt goedgekeurd aangezien de voorgestelde saneringsmaatregelen niet werden onderschreven door uitvoeringstermijnen. Het bedrijf werd aangevaard de uitvoeringstermijnen binnen de 30 dagen mee te delen.

**Vraag nr. 149
van 3 juni 1992
van de heer J. GEYSLS**

Albertkanaal — Afvalcollector

Aansluitend op het antwoord van de toenmalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu op een schriftelijke vraag (nummer 180, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1985-1986, nr. 13 van 16 september 1986, blz. 526 e.v.) in verband met de afvalcollector langs het Albertkanaal had ik graag de volgende informatie gekregen.

1. Wat is de totale en jaarlijkse kostprijs van de afvalwatercollector tot op heden ?
2. Welke werken werden sinds 1988 nog uitgevoerd voor de operationaliteit van deze collector ?
3. Wat is de stand van zaken van de gerechtelijke procedures inzake de collector ?

Antwoord

Inzake de investeringskostprijs van de afvalwatercollector moet ik in principe verwijzen naar de bouwheer van deze werken, het nationale Ministerie van Volksgezondheid.

De afvalwatercollector werd bij koninklijk besluit van 4 maart 1985 inzake regeling van de eigendoms-overdracht van de Belgische Staat naar het Vlaamse Gewest, overgedragen aan het Vlaamse Gewest.

De uitgaven voor de aanleg van de collector langs het Albertkanaal worden door AMINAL op basis van de beschikbare informatie als volgt berekend :

Grond- en kunstwerken	1.185.781.783
Leveren en leggen buizen	1.439.036.091
Zinkers	107.923.615
Persen mantelbuizen	96.183.132
Bouwwerken	108.223.143

Uitrusting zuiveringsstation	
Ant . -Noord	97.962.009
Leveren ventielen en afsluiterij	144.564.584
Leveren pompen	41.857.562
Teleoperatie (Siemens)	206.162.236
Elektromechanische uitrusting (Sibedan)	409.960.318
Druktorens	149.797.607
Dompelpompen	30.000.000
Onteigeningen	37.152.889
Erelonen 6,5 %	283.056.472

Hierbij komen nog de te betalen sommen voor schadevergoedingen (\pm 100 mio).

De globale kostprijs mag derhalve op 5 miljard geraamd worden.

Inmiddels werd in 1988 het zuiveringsstation op het einde van de collector in Antwerpen overgedragen aan de VMM ter behandeling van het afvalwater van de regio Antwerpen-Noord, het septisch materiaal van de regio Antwerpen en het percolatiewater van de Hooge Maey .

Tevens worden momenteel proeven verricht om ook het alvergier uit de regio mee te behandelen in dit zuiveringsstation.

De kostprijs van het onderhoud van de afvalwatercollector is heden tot een strikt minimum beperkt en bedraagt maximum 2 miljoen frank per jaar.

2. Er werden sinds 1988 geen werken meer uitgevoerd voor de operationaliteit van deze collector.
3. De gerechtelijke procedures liepen tegen de bouwheer van de werken, namelijk het Ministerie van Volksgezondheid. Volgens inlichtingen van dit ministerie zijn alle procedures beëindigd.

**Vraag nr. 151
van 5 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Bekkencomités — Leie

1. Welk bekkencomités zijn nu reeds operationeel ?
2. Hoeveel zullen er nog starten en wanneer ?
3. Het Leiebekkencomité werd reeds herhaaldelijk in het vooruitzicht gesteld. Wanneer zal het starten, met welke opdracht, samenstelling en organisatie ?
4. Wordt momenteel een studie uitgevoerd voor het Leiebekken ? Zo ja, door wie ? Wat zijn de opdracht, de kosten en de einddatum ?
5. Wie is ambtelijk bevoegd en verantwoordelijk voor de oprichting en de organisatie van de bekkencomités (bestuur en ambtenaar) ?
6. Wat denkt de Minister van een effectief Leie-actieprogramma als project ?

Antwoord

1. Tot op heden werden volgende bekkencomités gestart : Demer, Dender, IJzer-Blankaart, Nete.

2. In totaal zijn er in het Vlaamse Gewest 45 hydrografische bekkens volgens dewelke door de Vlaamse Milieumaatschappij een algemeen waterzuiveringsprogramma (AWP) wordt opgemaakt.

Sommige van deze gebieden zullen worden samengevoegd wanneer het gaat om de lokale besturen — gemeente en provincie — bij het beleid te betrekken. In de regeringsverklaring is bepaald dat het bekken van de Boven-Schelde prioritair geïnstalleerd zal worden.

- 3 en 4. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft opdracht gekregen om tegen het einde van dit jaar voor alle 45 hydrografische bekkens het inventarisatiegedeelte van de AWP's af te werken zodat deze informatie door onder meer de gemeentebesturen geactualiseerd kan worden en de knelpunten eventueel kunnen worden aangepast. Pas nadat de volledige studie en planning van een bekken is afgewerkt is het zinvol hierover een bekkencomité bijeen te roepen om het maatschappelijke debat hierover te voeren.
5. Door mijn voorganger werd voor de coördinatie van de bekkencomités het bestuur Algemeen Milieubeleid van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (AMINAL) aangeduid. De verantwoordelijke ambtenaar is de bestuursdirecteur van dit bestuur.
6. Op dit moment wordt het investeringsprogramma 1994, dat voor uitvoering aan Aquafin zal worden opgedragen, geconcentreerd op de sanering van de prioritaire bekkens : de drinkwaterwingebieden en de bekkens van Demer, Dender, Nete, IJzer en Boven-Schelde.

Binnen de budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse begroting zullen de andere hydrografische bekkens in de eerstvolgende programma's eveneens worden aangepakt. Het is mijn stellige overtuiging dat het efficiënter en dus beter is de saneringsinspanningen te concentreren op een bekken in zijn geheel, beginnende van stroomopwaarts, dan de beschikbare middelen te spreiden over verschillende losstaande en geïsoleerde gebieden.

Ik wil er tevens op wijzen dat in de investeringsprogramma's '91-'92 en '93 reeds meerdere projecten werden opgenomen ter sanering van het Leiebekken.

**Vraag nr. 157
van 10 juni 1992
van de heer L. STANDAERT**

Afvalwater — Milieueffingen

In een rondschrijven aan alle Vlaamse parlementsleden beweert het VEV dat de bedrijven, krachtens het ontwerp-begrotingsdecreet 1992, meer dan 80 procent van de lasten zullen moeten dragen voor een waterzuiveringsinfrastructuur die voor twee derden afvalwater van de gezinnen zal moeten zuiveren.

1. Klopt het dat de bedrijven meer dan 80 procent van de lasten zullen moeten dragen ?

2. Klopt het dat de gezinnen twee derden van het afvalwater produceren ?
3. Zou het kunnen dat een derde van het afvalwater, geproduceerd door de bedrijven, instaat voor 80 procent van de vervuiling ?
4. Klopt het dat bedrijven, die zelf hun afvalwater behandelen, dezelfde heffingen verschuldigd zullen zijn als bedrijven die geen inspanning doen om de oppervlaktewateren te saneren ?
5. Klopt het dat een aantal correctiefactoren op arbitraire wijze werden verhoogd in tegenspraak met de geleidelijke en gefaseerde verhoging tegen 1995 die door de vorige Vlaamse Regering werd vooropgesteld ?

Antwoord

Het is niet correct te stellen dat in 1992 de bedrijven (industrie plus land- en tuinbouw) 80 procent van de lasten zullen moeten dragen.

Volgens prognoses van de Vlaamse Milieumaatschappij, dienst Heffingen, zal de bevolking tussen de 42 en 45 procent van de lasten dragen en de bedrijfswereld tussen de 55 en de 58 procent.

Volgens de drinkwaterverbruikgegevens, waarop de milieuheffing 1991 voor de gezinnen werd gebaseerd, hebben de gezinnen 240 miljoen kubieke meter drinkwater verbruikt in 1990 terwijl de bedrijven voor datzelfde jaar aangifte deden van het lozen van 522 miljoen kubieke meter afvalwater (daarin is 180 miljoen kubieke meter effluent vervat van de zuiveringsinstallaties van de VMM).

Het is hierbij relevant te vermelden dat voor de milieuheffing 1991 een gezin 12 frank per kubieke meter waterheffing betaald heeft, terwijl de gemiddelde prijs van de industrie 65 frank per kubieke meter geloosd afvalwater bedraagt.

Voor wat betreft de verdeling van de vervuiling van de bedrijven naar de hoeveelheid afvalwater kan ik mededelen dat voor de milieuheffing 1991 80 procent van de vervuiling overeenstemt met 92 procent van de totale geloosde hoeveelheid afvalwater.

Daartegenover betaalt ongeveer 20 procent van de vervuilers ongeveer 80 procent van de heffing.

De heffing voor de bedrijven wordt berekend op basis van de uitgestoten vuilvracht. Deze vuilvracht wordt aan de hand van monsternames van het geloosde water en debietmetingen ervan vastgesteld. Bedrijven die hun afvalwater zelf zuiveren betalen een heffing voor de restvervuiling aanwezig in het gezuiverde water. Bedrijven die ongezuiverd afvalwater lozen betalen dus véél meer dan bedrijven die hun afvalwater zelf zuiveren.

Het voorstel tot verhogen van de k-factoren van de bijlage II is niet op een arbitraire wijze gebeurd.

Ik wil eraan herinneren dat de k-factoren worden ingevoerd om de bedrijven die lozen op oppervlaktewater en die door het decreet van 21 december 1991 inzake

de heffing op de waterverontreiniging in 1991 voor het eerst werden geconfronteerd met een heffing, toe te laten de nodige investeringen te doen om de afvalwateren dermate te behandelen dat zij voldoen aan de lozingsvoorwaarden voor lozing in oppervlaktewater.

Dit betekent in concreto dat de bedrijven, alhoewel de sectoriële lozingsnormen sinds medio 1977 van kracht zijn, in 1991 en later nog saneringsinvesteringen moeten doen.

Voor de milieuheffing 1991 werd de heffing van de bedrijven, door de toepassing van de economische correctiefactoren, voor een bedrag van 1.759.069.000 frank verminderd.

Dit bedrag wordt hen aldus door de overheid ter beschikking gesteld om in 1991 en volgende jaren saneringsinvesteringen uit te voeren.

Verder is op basis van de meet- en bemonsteringsresultaten van de milieuheffing 1991 vastgesteld dat een aantal bedrijfssectoren, vermeld in de k-factorentabel, vuilvrachten uitstootten die lager liggen dan de door de lozingsvergunning vergunde hoeveelheid. Het is evident dat voor die sectoren een reductie van de heffing via de k-factoren onnuttig is. Inderdaad, die bedrijfssectoren voldoen aan de lozingsvoorwaarden en moeten dus geen bijkomende saneringsinvesteringen meer uitvoeren. Voor die bedrijfssectoren wordt voor de milieuheffing 1992 de k-factor op één gesteld.

Voor de sectoren die nog verder moeten saneren werden de k-factoren verhoogd met twee van de vijf te nemen stappen.

De k_2 -factor, die slaat op het gedeelte van de heffing als gevolg van het lozen van zware metalen (toxische stoffen), is in het decreet 1992 inzake de heffing op de waterverontreiniging tot de eindwaarde verhoogd omdat dit kadert in de doelstellingen van de derde Noordzeeconferentie (tegen 1995 een reductie van de uitstoot met 50 procent). Door die verhoging wordt er een heffingsdruk gezet op die bedrijven die nu nog overmatig grote hoeveelheden toxische metalen rechtstreeks in oppervlaktewater lozen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 89
van 22 april 1992
van mevrouw V. DUA

KMO-zone in Ham — Vernietiging bosgebied

Het Waakzaamheidscomité van de Vlaamse Bosbouwvereniging signaleerde mij volgend dossier.

Er bestaan plannen om een gemengd loofbos van 15 a gelegen in Ham, in eigendom van de Dienst voor de Scheepvaart, om te zetten in een KMO-zone met het oog op de uitbreiding van een asfaltbedrijf. Daarvoor

werd een exploitatievergunning aangevraagd bij de bestendige deputatie. Deze vergunning zou momenteel geweigerd zijn.

Gelet op de kleine bebossingsindex van Vlaanderen en de vele bedreiging van het Vlaamse bosareaal, had ik graag het volgende van de Minister vernomen.

1. Werd er reeds een principiële goedkeuring gegeven inzake de realisatie van deze KMO-zone en de vernietiging van het bosgebied ?
2. Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier ?
3. Zijn er momenteel vergunningsaanvragen in behandeling die een bedreiging kunnen vormen voor het gebied ?

Antwoord

1. Er werd door de Dienst voor de Scheepvaart geen principiële goedkeuring gegeven inzake de realisatie van een KMO-zone en de vernietiging van het bosgebied.
2. Huidige stand van zaken : de firma Van de Sande is gestart met de ontmanteling van de centrale vermits de nodige exploitatievergunning niet verkregen kan worden.
3. Er zijn momenteel bij de Dienst voor de Scheepvaart geen vergunningsaanvragen in behandeling die een bedreiging kunnen vormen voor het gebied.

Vraag nr. 192 van 2 juni 1992 van de heer R. WIERINCKX

Afrit 10 op A 17 Brugge-Kortrijk — Plannen

Vlaanderen is uitgerust met een enorm wegennet waarvan de hoofdwegen talrijke afritten tellen. Zo is er ook de A 17 die Kortrijk met Brugge verbindt en die tussen Lichtervelde en Brugge drie afritten telt, genummerd van 9 tot 11.

Afrit 10 is echter een spookafrit : zij bestaat niet, maar wordt wel meegerekend in de nummering. Deze afrit zou normaal verbinding moeten geven met de gemeente Torhout. Er zijn twee mogelijkheden : ofwel is de afrit Torhout gepland voor zeer binnenkort en heeft het bestaan van het gereserveerde nummer 10 een betekenis, ofwel is deze afrit niet meer gepland en dan moet de wiskundige logica dringend gerespecteerd worden.

Graag had ik dan ook van de Minister vernomen of afrit 10 van de A 17 nog aangelegd zal worden en zo ja, wanneer, en waarom de aanleg zo'n vertraging op liep. Zo nee, waarom van de aanleg wordt afgezien en wanneer de nummerborden dan aangepast zullen worden.

Antwoord

De aanleg van de verbindingsweg tussen de A 17 ter hoogte van de afrit 10 en de stad Torhout blijft gepland.

De concrete planning voor de uitvoering van dit project zal kunnen worden vastgesteld op het ogenblik dat er duidelijkheid bestaat over de budgettaire middelen die ter beschikking gesteld kunnen worden voor de wegeninfrastructuur in Vlaanderen voor de komende jaren.

Vraag nr. 193 van 3 juni 1992 van de heer J. DE MOL

Firma Eurantex in Oudenaarde — Vergunning

De bouwaanvraag van de firma Eurantex in Oudenaarde heeft reeds heel wat stof doen opwaaien. Het betreft een zoveelste onwettelijk beroep op het minidecreet. Op een vraag om uitleg in de commissie Ruimtelijke Ordening van 18 februari 1992 beloofde de Minister "erover te waken dat in deze (= Eurantex-dossier) het minidecreet zal worden nageleefd".

Via de gemeente Oudenaarde — die een dubbel ontvangt — vernemen we dat de verkavelingsaanvrager een beroep doet op artikel 55 paragraaf 1 : "Bij ontstentenis van een beslissing kan hij eveneens in beroep komen binnen dertig dagen na afloop van de in artikel 54 paragraaf 1 tweede lid bedoelde termijn."

Indien de bestendige deputatie zou besluiten de vergunning te verlenen, dan zou in dit scenario de gemachtigde ambtenaar van Stedebouw van de provincie Oost-Vlaanderen geen beroep instellen. Hierdoor wordt de vergunning verleend en kan enkel via een verzoekschrift bij de Raad van State nog tegen deze onwettelijke vergunning worden gereageerd.

1. Alhoewel de Minister nog niet gevat is door dit dossier, is de geciteerde strategie reeds ingezet. Zal de Minister bij de gemachtigde ambtenaren nogmaals aandringen om een strikt wettelijke interpretatie van het minidecreet in het dossier aan te houden ?
2. Waarom is de gemachtigde ambtenaar er na maanden nog niet in geslaagd om een (negatief) advies te formuleren ?
3. Waarom komt de directeur-generaal nog steeds tussenbeide om dit dossier te doen goedkeuren ?
4. Waarom wijst de Minister de directeur-generaal er niet op dat hij in individuele dossiers die berusten bij de provinciale directies niet tussenbeide kan komen ?
5. Meent de Minister niet dat de gemachtigde ambtenaar, indien hij geen advies uitbrengt binnen de termijn bepaald in artikel 54 paragraaf 1 tweede lid, tegen een onwettelijke toepassing van het minidecreet — door het verlenen van een vergunning door de bestendige deputatie — beroep moet instellen ? Waarom wijst de Minister, in het licht van zijn antwoord in de commissie van 18 februari 1992, de gemachtigde ambtenaar er niet op dat het eventueel "vergeten" beroep in te stellen tegen de beslissing van de bestendige deputatie, geen aanvaardbare strategie is ?

Antwoord

1. Op 13 maart 1992 heb ik aan de administratie laten weten dat voor het betrokken dossier, het minidecreet zeer strikt toegepast moet worden.

Ik citeer uit mijn nota :

“In het advies van de gemachtigde ambtenaar Oost-Vlaanderen, waarvan hij de inhoud souverain bepaalt, dient rekening gehouden met het gegeven dat de toepassing van het minidecreet niet tot gevolg kan hebben dat de economie van het gewestplan wordt aangetast. Het gaat hem in het minidecreet zeer duidelijk over afwijkingen van de voorschriften van ontwerp-gewestplannen of van gewestplannen. Afwijkingen die van zodanige omvang zijn dat zij zelf de voorschriften van ontwerp-gewestplannen of gewestplannen in belangrijke mate aantasten en gelijkstaan met wijzigingen, worden niet door het minidecreet geregeld.”

Vermits het dossier zich in het stadium van eerste aanleg bevindt is het aan de gemachtigde ambtenaar om deze aangelegenheid te evalueren. Hij beschikt in dit stadium over een appreciatiebevoegdheid.

De aandacht wordt erop gevestigd dat sommige bepalingen van het minidecreet vrij algemeen zijn en dat noodzakelijkerwijze bij de concrete toepassing elk geval geëvalueerd moet worden rekening houdend met de gegevens van de plaats en de omgeving.

Het ontwerp dat het voorwerp uitmaakte van het beroep bij de Gemeenschapsminister kon wegens de te grote omvang niet aanvaard worden, zodat een ontwerp-besluit houdende inwilliging van het beroep van de stad en van de gemachtigde ambtenaar, aan de toenmalige Gemeenschapsminister werd voorgelegd. Dit besluit werd op 12 juni 1991 genomen. In de begeleidende nota bij het voorstel van ontwerp-besluit houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar en de stad werd het volgende gesteld :

„Op de hoorzitting dd. 15 mei 1991 is de aanvrager akkoord gegaan een nieuwe bouwaanvraag in te dienen die wel in overeenstemming te brengen is met de bedoeling van het minidecreet door nu een uitbreiding van circa 225.000 m³ voor te stellen, waarbij ook een aanvaardbare bufferzone kan ingebouwd worden. Huidige aanvraag heeft dus nog weinig feitelijk belang maar dient principieel geweigerd ; voor de nieuwe bouwaanvraagprocedure is het eveneens nodig dat het beroep wordt afgehandeld.”

In aansluiting bij de hoorzitting werden aan de aanvragers de randvoorwaarden medegedeeld waarbinnen een uitbreiding van de bestaande vestiging wel zou kunnen worden overwogen. Op 31 mei 1991 werd aan de stad en aan de buitendienst van de provinciale directie een schetsontwerp bezorgd dat, volgens de afspraken op de hoorzitting, beantwoordde aan de normen.

Aansluitend bij deze besprekingen wordt een nieuwe bouwaanvraag ingediend, in overeenstemming

met de modaliteiten bepaald tijdens de hoorzitting. Op 13 december 1991 vraagt de buitendienst het hoofdbestuur om advies, naar aanleiding van dit nieuwe ontwerp.

Het is logisch dat, in dergelijke complexe aangelegenheid, de provinciale directie de zaak voorlegt aan het hoofdbestuur, temeer daar het hoofdbestuur via de vorige procedure bij de zaak was betrokken. Het is evenzeer voor de hand liggend dat het de directeur-generaal is die na overleg met zijn medewerkers, het standpunt ondertekent.

Even klaarblijkelijk is het dat, in de gegeven omstandigheden, vermits de Gemeenschapsminister via de beroepsprocedure gevat was door deze zaak, hij op de hoogte gehouden wordt van het verdere verloop.

- 5 De beschikkingen van de wet op de ruimtelijke ordening zijn zo dat in stadium van tweede aanleg, met name beroep bij de bestendige deputatie, het de gemachtigde ambtenaar is die oordeelt of hij al dan niet beroep instelt tegen een eventuele inwilliging van het beroep door de bestendige deputatie. Zoals gesteld betreft het thans lopende dossier het vervolg van een vroeger beroepsdossier.
2. Het betreft een dossier met een zeer hoge moeilijkheidsgraad, dat trouwens reeds een lange voorgeschiedenis heeft gekend en tot een uitspraak in beroep bij de toenmalige Gemeenschapsminister heeft geleid.

Het is evident dat een dergelijk complex dossier een grondige afweging vergt van de verschillende aspecten en dat dit zijn weerslag heeft op de besluitvormingsperiode. Het verwondert mij dat het lid zonder kennis te hebben van het dossier reeds tot de conclusie komt dat de gemachtigde ambtenaar een negatief advies zou moeten uitbrengen, daar waar het onderzoek van deze complexe aangelegenheid toch een behoorlijke reflexietijd vergt voor deskundigen die inzage hebben van het dossier.

- 3 en 4. Hier moet ik verwijzen naar de voorgeschiedenis van dit dossier. Een eerste bouwaanvraag van augustus 1990 werd, op ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, geweigerd. Hiertegen werd door belanghebbende beroep aangetekend bij de bestendige deputatie, die het beroep op 21 februari inwilligde. Hiertegen zijn de stad en de gemachtigde ambtenaar in beroep gekomen. Uiteraard wordt aldus het dossier overhandigd aan het hoofdbestuur, dat een besluit voor de Gemeenschapsminister moet voorbereiden. Het is derhalve logisch en zeer normaal dat de directeur-generaal van de betrokken administratie procedurieel bij het dossier wordt betrokken. Het is deze ambtenaar die als hoogste in rang in de administratie het voorstel van beslissing aan de Gemeenschapsminister moet voorleggen.

In toepassing van artikel 55 van de beroepsprocedure heeft een hoorzitting op het hoofdbestuur plaats gehad. Ook dergelijke vergaderingen zijn vastgesteld in de stedenbouwwet,

zodat het hoofdbestuur noodzakelijkerwijze deze zaak moet behandelen.

Op deze hoorzitting was, gelet op de moeilijkheidsgraad, de administratie vertegenwoordigd door de directeur-generaal bijgestaan door de toenmalige directeur van de dienst Beroepen, de directeur van de dienst Stedelijke Inrichting, alsook de directeur van de buitendienst van Oost-Vlaanderen, tevens gemachtigde ambtenaar.

Daarbij kan nog vermeld worden dat op deze hoorzitting, naast de betrokken firma, ook de stad vertegenwoordigd was.

Op deze hoorzitting werd tevens gesproken over eventuele aangepaste plannen volgens dewelke een nieuwe bouwaanvraag in overweging zou kunnen worden genomen. Ook dit behoort tot de context van de hoorzitting zoals bepaald in artikel 55.

De vergadering kwam unaniem tot de conclusie dat het aangepaste voorstel van de aanvrager waarbij nagenoeg 225.000 m³ bijgebouwd zou worden (regularisatie inbegrepen) in overweging kon worden genomen. Het volume van de bestaande vergunde gebouwen vóór 1984 bedraagt afgerond 246.569 m³.

Deze aanvraag moet dan ook geëvalueerd worden, rekening houdend met de resultaten van de besprekingen in het kader van de hoorzitting van de eerste aanvraag enerzijds en met de gegevens van het onderzoek van de tweede (thans lopende) aanvraag anderzijds.

Vermits de toenmalige gemachtigde ambtenaar heeft deelgenomen aan de hoorzitting waarbij overeengekomen was dat een wiseloplossing in overweging genomen kon worden, en heeft medegewerkt aan de totstandkoming van dit alternatieve voorstel, is het aannemelijk dat de huidige gemachtigde ambtenaar zou handelen in overeenstemming met de besluiten van de bovenvermelde hoorzitting.

**Vraag nr. 194
van 4 juni 1992
van de heer D. VAN DER MAELEN**

Wegenwerken in Denderstreek — Gevolgen van prioriteitenlijst

Via de pers vernam ik dat de Minister beslist heeft de investeringen in het Vlaamse wegennet op een andere leest te schoeien. De Minister zou hiervoor een prioriteitenlijst gemaakt hebben waarop de aanleg van nieuwe wegen op de laatste plaats komt. Blijkens dezelfde persberichten kunnen de projecten waar men al aan begonnen is, volgens de Minister niet stil blijven liggen.

Graag vernam ik van de Minister wat de gevolgen van deze nieuwe beleids optie zijn voor de volgende geplande werken waarvoor ik telkens de mij bekende stand van het dossier opgeef :

- N 41 Aalst-Dendermonde : kredieten voor onteigening zijn ter beschikking gesteld ;
- N 42 Wetteren-Geraardsbergen onteigeningsplan :
 - B 6978 klaar maar nog niet goedgekeurd ;
 - onteigeningsplan B 6979 verwervingen opgeschort ingevolge bezwaren ;
- N 45 Aalst-Ninove-Geraardsbergen : enkel de onteigeningsplannen voor het complex in Haaltert-Ninove zijn gemaakt maar nog niet goedgekeurd ;
- R 41 Ring rond Aalst : onteigeningen te beëindigen in 1992 en uitvoering gepland voor 1993.

Antwoord

Ik heb aan de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer gevraagd een globale opgave te maken van wat nodig is om de wegeninfrastructuur in een normale leefbare toestand te brengen. Uit de analyse blijkt dat er een belangrijk en structureel onevenwicht is ontstaan tussen de behoeften en de middelen inzake een veilige wegeninfrastructuur. Indien onvoldoende middelen aanwezig zijn, moeten prioriteiten vastgesteld worden en moet een te realiseren minimaal noodzakelijk programma worden vastgelegd.

Een eerste en prioritair urgentieprogramma betreft de realisatie van de opgegeven veiligheidswerken en dit over een periode van 3 jaar. Alleen hierdoor wordt het huidige jaarlijkse investeringsbudget van het Vlaams Gewest bijna volledig uitgeput.

Een tweede programma betreft de realisatie van de opgegeven werken inzake de verkeersleefbaarheid, fietspaden en de afwerking van nuttige projecten die reeds gestart werden.

Een derde opgave betreft de realisatie van nieuwe wegen.

De door het lid vermelde wegenwerken komen in de behoeftenanalyse als volgt voor :

- tweede programma onder rubriek Afwerken begonnen projecten :
 - N 41 : Aalst-Dendermonde ;
 - R 41 : Aalst : bouw van tunnel onder de N 9 ;
 - N 42 : Rechttrekking in Sint-Lievens-Esse ;
- derde programma Nieuwe wegen :
 - N 45 : Vlak N 8 - N 28 (inbegrepen aansluitingscomplex in Haaltert-Denderhoutem).

De huidige budgettaire middelen laten niet toe vermeldde werken te realiseren. Ik heb de Vlaamse Executieve op de hoogte gebracht van de objectieve toestand van de wegeninfrastructuur in Vlaanderen. Ik heb daarbij een voorstel gedaan om de projecten, voorkomend onder de rubrieken Leefbaarheid, Fietspaden en Afwerken begonnen projecten, te realiseren over 5 jaar. Daartoe moeten echter jaarlijks 6,3 miljard frank bijkomende middelen ter beschikking gesteld worden. Hierin zijn de nieuwe wegen niet begrepen.

Vraag nr. 195
van 4 juni 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Recreatievaart in Nederland — Geldigheid certificaat Belgische Watersportverenigingen

Is de Minister ervan op de hoogte dat in Nederland het zogenaamde vaarbewijs voor de recreatievaart verplicht is voor een groot aantal jachten en motorboten ?

Heel wat Vlamingen doen de Nederlandse wateren aan. In ons land bestaat een certificaat dat aan elk lid van een erkende watersportvereniging wordt uitgereikt. Dit zou niet volstaan omdat Nederland zelf bepaalt welke buitenlandse brevetten met het Nederlandse vaarbewijs worden gelijkgesteld.

Dit brengt heel wat Vlamingen die in Nederland aan recreatievaart doen in moeilijkheden, zo is me gezegd.

Hoe lost de Minister dit probleem op ?

Neemt de Minister een initiatief om het Belgisch certificaat met het Nederlandse vaarbewijs gelijk te stellen ? Welk ?

Antwoord

Vanaf 1 april 1992 is in Nederland het klein vaarbewijs verplicht voor boten die langer zijn dan 15 m of die sneller dan 20 km/uur varen. Dit vaarbewijs is ook van toepassing op buitenlanders.

Het certificaat dat de erkende watersportverenigingen aan hun leden uitreiken voldoet niet aan de voorwaarden om in Nederland het klein vaarbewijs te vervangen. Dit certificaat heeft overigens geen enkel officieel karakter.

Evenwel is het zo dat de Belgische brevetten van yachtsman en yachtnavigator die door pleziervaarders te behalen zijn aan de Zeevaartschool in Oostende, in Nederland wel erkend zijn. Wie over een van deze brevetten beschikt, hoeft geen klein vaarbewijs te behalen in Nederland.

Vlamingen die nog wensen te varen in Nederland en niet over voornoemde brevetten beschikken, zijn verplicht om het klein vaarbewijs te behalen.

Aangezien het hier een veiligheids- en politiebepaling betreft is deze reglementering van toepassing op alle personen, ook vreemden, die zich op Nederlands grondgebied bevinden.

Tegen dit in het internationaal recht aanvaardde territorialiteitsprincipe kan een Belgisch minister zich niet verzetten.

De materie in verband met vaarbewijzen en dergelijke is niet geregionaliseerd zodat het niet in mijn bevoegdheid ligt om in deze aangelegenheid initiatieven te nemen bij de Nederlandse autoriteiten.

Eventuele stappen om de vrijstelling van het klein vaarbewijs voor Belgen te bepleiten zouden moeten gebeuren door de nationale Minister van Verkeer en Infrastructuur samen met zijn collega van Buitenlandse Betrekkingen.

Vraag nr. 200
van 5 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

N 43 — Wegen-, collector- en rioleringswerken

In 1991 had de aanbesteding plaats voor de gecombineerde wegen-, collector-, en rioleringswerken langs de Kortrijkse Steenweg in Sint-Denijs-Westrem, Sint-Martens-Latem en ex-Deurle (N 43).

De middenstand, de weggebruikers en andere betrokkenen tasten nu nog volkomen in het duister.

1. Mag ik voor alle duidelijkheid, en vooral met het oog op de gewenste voortgang van deze belangrijke werken, van de Gemeenschapsminister het volgende vernemen :
 - a. datum en bedrag van de prijsaanbiedingen ;
 - b. datum van de goedkeuring van de aanbesteding en van de respectieve bedragen, zowel ten laste van de NV Aquafin als ten laste van Openbare Werken ;
 - c. datum van de vastleggingen ;
 - d. data van gepland begin en einde van de werken (collector, riolering, wegen), eventueel gefaseerd ?
2. Blijft de laagste aanbieding geldig en zal het bevoegde bestuur het nodige doen opdat de eventueel goedgekeurde aanbesteding geldig zou blijven ?
3. In welke toestand en in welke planning zou men verzeilen indien de nu gedane aanbesteding zou vervallen ?

Antwoord

1. a. De aanbesteding ging door op 19 december 1991 ; de laagste bieding ging uit van de NV Wegebo in Brussel en is als volgt samengesteld :
 1. werken ten laste van de NV Aquafin — 147.927.368 frank ;
 2. werken ten laste van Vlaamse Gewest — X3.885.690 frank.
- b. De inschrijving werd goedgekeurd op 20 februari 1992.
- c. Werd nog niet vastgelegd.
- d. Er is een contractuele uitvoeringstermijn bepaald van 350 werkdagen. Van zodra goedkeuring en vastlegging bekend zijn, zal de aanvangdatum der werken bepaald worden.
2. De geldigheidsduur der aanbesteding werd verlengd tot 31 augustus 1992. De aannemer zal ter gelegener tijd aangeschreven worden voor een bijkomende verlenging ervan.
3. Zo de geldigheid van de bieding niet verder ver-

lengd zou kunnen worden, zouden de werken volgens de budgettaire mogelijkheden worden opgenomen op een volgend goed te keuren programma.

**Vraag nr. 201
van 5 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Bezoldiging personeel lokale besturen — Hogere weddeschalen

In aansluiting op mijn vraag nummer 162 van 4 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 7 van 9 juni 1992, blz. 267) zou ik het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen.

1. Welke sectorale voordelen uit de sectorale overeenkomsten voor het gemeentelijk personeel per gewest werden tot nu toe afgesloten of in het vooruitzicht gesteld ?
2. Kan ik een overzicht krijgen van de ad hoc verhoging van de weddeschaal van gemeentesecretaris in gevolge de gewestelijke sectorale overeenkomst ?

Antwoord

In 1990 werd een sectorale overeenkomst gesloten in de autonome werkgroep Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest voor het personeel van de provincies en gemeenten waarop het toezicht wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. Hierdoor kregen de regionale en lokale overheden de mogelijkheid de weddeschalen van het personeel te verhogen met twee procent per 1 november 1990, en het jaarlijkse recht op vakantie met twee dagen te verhogen. Deze maatregelen waren een gevolg van de aanbevelingen die voortvloeiden uit het intersectoraal akkoord 1990. Daarnaast kregen de gemeenten en de provincies de mogelijkheid een "éénmalig sectorieel conventioneel supplement" van 14.000 frank aan hun personeel uit te betalen. Voor de toekenning hiervan moest rekening gehouden worden met het financieel meerjarenplan. In de omzendbrief van 7 november 1990 stelde de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt expliciet dat ook de weddeschalen van de gemeentesecretaris, adjunct-secretaris en gemeenteontvanger volgens dezelfde principes verhoogd mogen worden.

In 1991 werd een sectorale overeenkomst gesloten die bepaalde dat de weddeschalen verhoogd mochten worden met één procent en dat er een bijkomende verlofdag toegekend mocht worden. In zijn omzendbrief van 13 november 1991 stelde mijn ambtsvoorganger dat hij zich niet zou verzetten tegen de toekenning van een "sectorieel supplement" van 14.000 frank voor het jaar 1991. Opnieuw moest hiervoor rekening gehouden worden met het resultaat van het financieel meerjarenplan. Hoewel voor deze overeenkomst niet expliciet werd vermeld dat deze maatregelen ook voor de gemeentesecretaris, de adjunct-secretaris en de gemeenteontvanger gelden, beschouw ik dit als evident in het kader van een degelijk personeelsbeleid.

Aangezien de onderhandelingen over een nieuwe sectorale overeenkomst op dit ogenblik nog niet afgerond zijn, acht ik het niet opportuun mij over eventuele vooruitzichten uit te spreken.

Op het tweede deel van de vraag is het moeilijk een antwoord te geven, aangezien niet duidelijk is op welke sectorale overeenkomst, of op welk onderdeel ervan, de vraag betrekking heeft.

**Vraag nr. 203
van 9 juni 1992
van L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeenteraad Linkebeek — Nietigverklaring beslissingen

Onlangs vernietigde de Minister alle beslissingen die werden genomen op de Linkebeekse gemeenteraad van 27 april.

Kan de Minister meedelen hoeveel beslissingen van het Linkebeekse gemeentebestuur reeds werden vernietigd sedert de jongste gemeenteraadsverkiezingen van 1988 ?

Werd de federale Minister van Binnenlandse Zaken telkens op de hoogte gebracht van de nietigverklaringen ?

Werd er bij de federale Minister op aangedrongen dat hij maatregelen zou treffen ten aanzien van de burgemeester van Linkebeek ?

Antwoord

Sinds de jongste gemeenteraadsverkiezingen van 1988 werden 34 gemeenteraadsbesluiten vernietigd door de bevoegde Gemeenschapsminister. Deze vernietigingsbesluiten werden telkens bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Voor zoveel als nodig vestig ik er de aandacht op dat het Vlaamse Gewest krachtens artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen onder meer bevoegd is voor de uitoefening van het administratief toezicht op de zes randgemeenten.

Ik zal vanuit mijn ambt verder een kordate houding aannemen en zo nodig de maatregelen nemen die zich opdringen in het kader van de uitoefening van het administratief toezicht (zie onder meer mijn antwoorden op de vraag nummer 18 van 11 februari 1992 van het lid en op de vraag nummer 164 van 7 mei 1992 van collega E. Van Vaerenbergh, in Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1 van 9 maart 1992, blz. 25 en nr. 7 van 9 juni 1992, blz. 268)

Het nemen van een eventuele tuchtmaatregel ten aanzien van de burgemeester van Linkebeek behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 205
van 12 juni 1992
van de heer V. ANCIAUX

Politiecommissariaat Wezembeek-Oppem — Toepassing taalwetgeving

Zoals blijkt uit het document dat ik de Minister opstuur zendt het commissariaat van politie van de Vlaamse gemeente Wezembeek-Oppem een tweetalige uitnodiging naar een Vlaamse inwoner.

Uit het feit dat het adres van de geadresseerde ééntalig in het Nederlands is ingevuld, blijkt duidelijk dat de ondertekende politie-inspecteur zich tot een Nederlandstalige inwoner richt.

Kan de Minister mij bijtreden, wanneer ik meen dat het speciale taalregime slechts geldt voor de inwoners die uitdrukkelijk een Franstalige briefwisseling vragen en dat bijgevolg de gemeente Wezembeek-Oppem de vigerende wetgeving met voeten treedt ?

Wil de Minister desgevallend het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem erop wijzen dat de wetten van dit land door iedereen nageleefd moeten worden ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is Wezembeek-Oppem een randgemeente en dus onderworpen aan een specifiek taalregime.

Artikel 25 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat de betrekkingen (zowel schriftelijk als mondeling) met particulieren in de randgemeenten geschieden in de taal van de particulier.

Wanneer de bevoegde dienst niet weet welke de taal is van de particulier, moet de briefwisseling met de eventueel bijhorende documenten in het Nederlands worden opgesteld. Alleen wanneer de belanghebbende erom verzoekt, kan de betrokken dienst de briefwisseling met de eventueel bijhorende documenten in het Frans toesturen.

De vraag van het lid heeft een concreet geval op het oog. Ik heb de gouverneur van de provincie Brabant al verzocht om het specifieke geval te toetsen aan de dwingende bepalingen van de Afdeling IV van het bovenvernoemde besluit.

Ik zal niet nalaten het lid per brief op de hoogte te brengen van het gevolg dat de gouverneur aan deze zaak zal geven.

Vraag nr. 215
van 16 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

IKEA in Ternat — Tweetalig karakter

Op zaterdag 13 juni 1992 hebben heel wat sympathisanten van het Taal Aktie Komitee actie gevoerd bij de interieurzaak IKEA in Ternat. Ze protesteerden tegen het tweetalige karakter van deze winkel.

Schriftelijke klachten aan de directie over de tweetaligheid van de vestiging bleven tot nu toe onbeantwoord.

De jongste tijd is er een nieuwe tendens tot tweetaligheid in talloze grote handelszaken in Vlaams-Brabant.

1. Kan de Minister mij mededelen of hij op de hoogte is van het gebruik van tweetalige reclame van deze winkel in de gemeente Ternat ?
2. Meent de Minister niet dat het gebruik van tweetalige reclame in Vlaams-Brabant in strijd is met de taalwetgeving ?
3. Welke maatregelen neemt de Minister om een einde te stellen aan deze situatie ?

Antwoord

Artikel 23 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is ; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.

In het artikel 59bis paragraaf 3 van de Grondwet krijgen de gemeenschapsraden de bevoegdheid om bij decreet het gebruik van talen te regelen in bestuurszaken, het onderwijs en de sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel alsmede de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Wanneer die artikelen samen gelezen worden, blijkt dat de particulier de vrijheid van taalkeuze heeft tenzij er een uitdrukkelijke afwijkende bepaling in de wet is opgenomen.

Aangezien er in de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 geen dwingende bepalingen opgenomen zijn betreffende het taalgebruik door handelszaken in hun relatie met derden en meer bepaald het taalgebruik voor reclamedoeleinden, moet er worden van uitgegaan dat een handelszaak vrij kan kiezen in welke taal zij reclame voert.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 47
van 1 juni 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Frans- Vlaanderen — Instandhouding van het Nederlands

Tijdens de bijeenkomst van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, die op 25 mei in Den Haag plaatsvond, deelde de Minister mee dat Frans-Vlaanderen geenszins verwaarloosd wordt wat betreft de middelen voor de instandhouding van het Nederlands.

Kan de Minister mij meedelen welke concrete maatregelen hij in dit verband getroffen heeft ?

Antwoord

Naast een aantal directe contacten, die onder meer binnen het departement Onderwijs liggen — zoals de samenwerking tussen de afdelingen linguïstiek van de universiteiten van Gent en Rijsel — neemt mijn departement, middels het bestuur Muziek, Letteren en Podiumkunsten, een aantal maatregelen die ondersteunend genoemd kunnen worden. Deze maatregelen zijn misschien meer indirect te noemen en zijn misschien ook ruimer gericht dan het zuiver taalgebundene, maar ik meen dat ze toch meer dan symbolisch zijn.

Zo zijn te vermelden :

- van het tijdschrift Septentrion, revue de culture néerlandaise, uitgegeven door de Stichting Ons Erfdeel worden jaarlijks 68 abonnementen aan Noord-Franse bibliotheken geschonken ;
- ook van het jaarboek De Franse Nederlanden/Les Pays-Bas français worden een aantal exemplaren in Noord-Frankrijk geschonken aan Nederlandstalige lectoraten ;
- via de Stichting Dimensie worden jaarlijks aan 32 instellingen in Frans-Vlaanderen boekenpakketten van Nederlandstalige letterkundige werken bezorgd ;
- aan een aantal instellingen worden eveneens en rechtstreeks door het bestuur, boeken van in het Frans vertaalde Nederlandstalige literatuur toegestuurd ;
- via hetzelfde bestuur zal de Vlaamse Gemeenschap ook zijn medewerking verlenen aan een project dat opgezet werd door de vereniging Les Lettres Européennes. Deze vereniging van wetenschappelijke onderzoekers en leerkrachten uit het universitair en secundair onderwijs zoeken de Europese identiteit door haar verscheidenheid aan te tonen, door enerzijds een publikatie over de geschiedenis van de Europese literatuur en anderzijds door het werken met een groep Europese wetenschappers op het vlak van pedagogie en literatuur. Deze twee aspecten van het project waaraan ook Vlaamse wetenschappers meewerkten, worden voorgesteld in september 1992 op een Europese week in Brussel, Rijsel, Arras, Canterbury, Boulogne en op de ferry boat. Aan deze presentaties zullen ook Vlaamse letterkundigen deelnemen en zal ook het Vlaams Jeugdtheater Speeltheater deelnemen ;
- op gebied van het Vlaamse teksttheater wordt door het bestuur nog de mogelijkheid onderzocht om groepen naar Frans-Vlaanderen te zenden.

Vraag nr. 48
van 9 juni 1992
van de heer R. VAN WALLEGHEM

BRTN — Uitzending Euro Disney

Mijn vraag nummer 28 van 18 april jongstleden over de kostprijs van de BRTN-uitzending over Euro Disney werd door de Minister beantwoord, waarvoor mijn dank. Graag had ik toch enkele bijkomende vragen willen stellen.

1. Wat was de duur van de uitzending ?
2. Werd het programma heruitgezonden ?
3. Wat heeft de BRTN hiervoor concreet in zijn totaliteit moeten betalen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij volgende bijkomende informatie over het programma Euro Disney mee :

1. het programma duurde 2 uur ;
2. het programma werd heruitgezonden ;
3. de BRTN heeft 5.000 dollar betaald.

Vraag nr. 49
van 12 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vlaamse culturele verenigingen — Toelagen Nationale Loterij

Kan de Minister een gedetailleerd overzicht bezorgen van de toelagen die in 1991 werden toegekend door de Nationale Loterij aan Vlaamse culturele verenigingen ?

Kan de Minister zijn adviezen ter zake mededelen ?

Antwoord

Luidens de wet van 22 juli 1991 betreffende de Nationale Loterij, en meer in het bijzonder de artikelen 15 tot en met 18, wordt de bestemming van de winst van de Nationale Loterij bepaald door de nationale Regering.

Een antwoord ter zake zou dan ook door de Minister van Financiën, de heer Philippe Maystadt kunnen worden verstrekt.

De adviezen die aan de basis lagen van de winstverdeling ten voordele van de Vlaamse culturele verenigingen werden in 1991 uitgebracht door mijn voorganger.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 69
van 26 mei 1992
van de heer S. PLATTEAU

Kleuteronderwijs — Overbevolkte klassen

Naar verluidt worden verschillende kleuterscholen in Vlaanderen met overbevolking geconfronteerd.

Dit schijnt te leiden tot toenemende agressiviteit onder de kinderen wegens onvoldoende aandacht en beweegruijme. De stress bij de ouders en de leerkrachten

vergroot en het demotiveert de betrokkenen. Daarenboven mag men ook de administratieve problemen niet onderschatten.

Het behoeft geen betoog dat de onderwijskwaliteit hieronder zal lijden en dat dergelijke evolutie een bedreiging is voor de degelijke ontplooiing en ontwikkeling van onze kinderen.

Men beweert dat de administratieve tellingen voor een groot deel het probleem in de hand werken. In het kleuteronderwijs worden de subsidies immers toegekend op basis van een telling in de maand september. Als er door een combinatie van toevalligheden, ziekte of andere omstandigheden, een groot verschil is tussen het aantal aanwezigen en de ingeschrevenen, geeft de telling een vertekend beeld. Dit kan resulteren in het verlies van een full-time betrekking, met alle gevolgen **vandien**. Het probleem wordt nog versterkt door de samenvoeging van de administratieve tellingen van kleine scholen die op onvoldoende afstand van elkaar liggen.

Past deze strategie in de plannen van de Minister tot schaalvergroting ?

Welke maatregelen neemt hij om de belangen van het kind, de ouder en de leerkracht te beschermen ?

Antwoord

De personeelsformatie in het kleuteronderwijs wordt per school vastgesteld op basis van de gemiddelde aanwezigheid van de kleuters in de maand september. Voor het vaststellen van dit gemiddelde mag de gunstigste halve dag per vestigingsplaats worden genomen.

In een school met meer dan één vestigingsplaats worden de leerlingen van die vestigingsplaatsen opgeteld per onderwijsniveau. De leerlingen van vestigingsplaatsen die op ten minste twee kilometers liggen van elke andere vestigingsplaats waar onderwijs op hetzelfde niveau wordt georganiseerd en die tot dezelfde school behoren, worden afzonderlijk geteld. Er is dus een afzonderlijke telling van de leerlingen van elke school. Er wordt een globaal lestijdenpakket toegekend voor het geheel van de school.

Het aantal kleuters per klas in Vlaanderen bedraagt gemiddeld :

- 19,45 ingeschreven kleuters ;
- 18,59 aanwezige kleuters.

De inrichtende macht beslist autonoom (conform de reglementering inzake overleg) hoe de lestijden verdeeld worden over de verschillende vestigingsplaatsen van de school.

Vraag nr. 73 van 3 juni 1992 van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst

In het Belgisch Staatsblad van 10 april 1991 (besluit van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1991) wor-

den uit de vroegere Sociale Dienst van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur een aantal categorieën van personeelsleden overgeheveld naar de nieuwe Sociale Dienst van de Ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap.

In het Belgisch Staatsblad van 15 februari 1992 wordt de Sociale Dienst van het vroegere Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur opgeheven zonder dat een sociale dienst voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs is opgericht.

Sinds 1 februari 1991 kunnen de personeelsleden en het administratief, meesters-, vak-, en dienstpersoneel van het gemeenschapsonderwijs geen beroep meer doen op tussenkomst van de sociale dienst. Ondertussen zijn er gevallen bekend van schrijnende nood aan hulp.

Is deze opsomming van feiten een juiste weergave van de werkelijkheid ? Zo ja, acht de Minister het niet nodig om ook voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs de nodige stappen te zetten om in de nodige fondsen te voorzien opdat de ARGO tot de oprichting van een sociale dienst zou kunnen overgaan ?

Antwoord

Het is waar dat uit de vroegere Sociale Dienst van het Ministerie van Nationale opvoeding en Nederlandse Cultuur een aantal categorieën van personeelsleden overgeheveld werden naar de nieuwe Sociale Dienst van de Ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap.

De vroegere Sociale Dienst van het Ministerie van Nationale opvoeding en Nederlandse Cultuur werd inderdaad opgeheven.

Aan de administratie van Onderwijs werd de opdracht gegeven de middelen op de begroting 1992, zijnde 19,2 miljoen, voor de sociale dienst van Onderwijs over te hevelen naar ARGO.

Nu de begroting voor 1992 is goedgekeurd kan deze overheveling geregeld worden en zal de ARGO de middelen ontvangen samen met haar dotatie voor het derde kwartaal, dus in september 1992. De ARGO krijgt dus de middelen om een sociale dienst op te richten.

Vraag nr. 74 van 4 juni 1992 van de heer R. DESWAENE

Onderwijsinspectie — Paritaire samenstelling

Volgens het decreet van 17 juli 1991 betreffende de onderwijsinspectie wordt deze voortaan paritair samengesteld, voor de helft uit personeelsleden uit het gemeenschaps- of officieel onderwijs en voor de andere helft uit personeelsleden van het vrije gesubsidieerde net.

De nieuwe inspecteurs uit het vrije net werden gerecru-teerd via mondelinge en schriftelijke proeven

1. Hoeveel kandidaturen inspecteur secundair onderwijs waren er afkomstig uit de kleinere vrije niet-katholieke netten ?
2. Is het zo dat alle door de examencommissie aan de Minister voorgedragen kandidaten secundair onderwijs (44 in het totaal) afkomstig waren uit katholieke scholen ?
3. Zijn alle door de Minister benoemde nieuwe inspecteurs secundair onderwijs (22 in totaal) afkomstig uit het vrije net, personeelsleden van katholieke scholen ?

Antwoord

1. In het Belgisch Staatsblad van 26 september 1991 werden twintig betrekkingen van inspecteur secundair onderwijs vacant verklaard.

Ingevolge de bepalingen van artikel 8 van het decreet van 17 juli 1991 en van artikel 9 van het uitvoerende besluit konden alleen kandidaturen aanvaard worden van personeelsleden uit het gesubsidieerd vrij onderwijs. Van de 143 ingezonden kandidaturen was slechts 1 kandidatuur afkomstig van een personeelslid uit een vrije niet-katholieke school.

2. De door de verschillende examencommissies voorgedragen kandidaten waren alle afkomstig uit vrije, katholieke scholen.
3. Alle tot de proeftijd toegelaten kandidaten zijn afkomstig uit vrije katholieke scholen.

Vraag nr. 75
van 5 juni 1992
van de heer J. EEMAN

Pedagogische begeleiding — Uitbetaling werkingsmiddelen

In uitvoering van het decreet op de inspectie en pedagogische begeleiding werden begeleidingsdiensten opgericht die functioneel zijn sinds 1 september 1991.

De werkingsmiddelen die daarvoor decretaal werden bepaald zouden nog steeds niet toegekend zijn en zelfs dit schooljaar niet meer betaald worden aan de inrichtende machten.

Graag vernam ik van de Minister :

1. wanneer bovenvermelde middelen aan de verschillende netten uitbetaald zullen worden ;
2. waarom eventueel geen voorschotten toegekend worden/werden ?

Antwoord

1. De nodige kredieten voor de werkingsmiddelen van de pedagogische begeleidingsdiensten werden opgenomen in de begroting voor 1992.

Gezien het ontwerp-decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992 slechts op 26 juni door

de Vlaamse Raad werd aangenomen, voorzie ik een uitbetaling van het totaal van de werkingsmiddelen voor het schooljaar 1991-1992 in de loop van de maand juli.

2. Aangezien op de begroting van 1991 op de betreffende basisallocaties geen kredieten ingeschreven waren voor de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten, kon geen voorschot uitbetaald worden.

Vraag nr. 79
van 12 juni 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

UIA — Nieuwe taalregeling

Onder druk van buitenlandse universiteiten die hun samenwerkingsakkoord binnen het Erasmusprogramma dreigden op te zeggen, zou aan de UIA (Universitaire Instelling Antwerpen), speciaal in het departement rechten, onder meer wegens de aanwezigheid van Erasmusstudenten een nieuwe taalregeling zijn ingevoerd.

Dit lijkt mij niet te stroken met de decretale regeling van het onderwijs aan de universiteiten in Vlaanderen.

De lessen die in het kader van het Erasmusprogramma door buitenlandse studenten worden gevolgd, zijn geen opleidingsprogramma's specifiek ten behoeve van buitenlandse studenten opgesteld.

Voor het overige lijkt het onderwijsdecreet geen rechtsgrond te bieden voor het gebruik van een andere taal dan het Nederlands, als het gaat om Erasmusstudenten.

Als de Minister een precieze reden heeft om het gebruik van een andere taal dan het Nederlands toe te laten, had ik graag de rechtsgrond daarvan vernomen.

Als de Minister het eens is dat het decreet niet wordt nageleefd, verneem ik graag op welke wijze hij zal optreden.

Antwoord

Het Erasmusprogramma is gebaseerd op een wederkerige uitwisseling van studenten. De UIA heeft geopteerd het studeren in het Nederlands te promoten, in de werkelijke geest van het Erasmusprogramma dat erop gericht is de kennis van de Europese talen en cultuur te bevorderen. De UIA doet hiervoor ook een aantal inspanningen onder meer door de organisatie van specifieke Nederlandse taalcurssussen voor Erasmusstudenten.

In het Maastricht-netwerk en het Utrecht-netwerk waarvan het departement rechten deel uitmaakt, stelt zich echter het probleem dat minder buitenlandse studenten wensen te studeren in Antwerpen dan UIA-studenten aan andere universiteiten. Dit bedreigt op termijn de Antwerpse deelname aan deze netwerken.

Daarom heeft het departement rechten van de UIA beslist vanaf het academiejaar 1992-1993 een beperkt aantal cursussen in het Engels aan te bieden. Dit aan-

bod van Engelstalige cursussen doet geen afbreuk aan het aanbod van Nederlanstalige cursussen. Iedere student behoudt de mogelijkheid om het volledige onderwijsaanbod inclusief alle keuzevakken in het Nederlands te volgen en er examens in het Nederlands over af te leggen. Bovenvermelde beslissing van de UIA kadert volledig in de bepalingen van het derde en vierde lid van artikel 61 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 46
van 19 juni 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

A 12/N 177 — Verkeersveiligheid

“In het fysisch programma voor 1992 zal een substantieel bedrag . . . ter verbetering” van de verkeersstoestand op de gewestweg A 12/N 177 worden opgenomen. Dat schreef de Minister op 5 juli 1991 in zijn hoedanigheid van Minister van Openbare Werken aan de Werkgroep Veiliger Boomsesteenweg.

De Minister behoort nog altijd tot de Vlaamse Regering. Wat doet de Vlaamse Regering in 1992 voor de verkeersveiligheid en leefbaarheid van de A 12/N 177 ?

Hoe wordt de bevolking via de gemeentebesturen en de Werkgroep Veiliger Boomsesteenweg betrokken bij de aanpak ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die thans onder de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, ressorteert.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18
van 15 juni 1992
van mevrouw M. VOGELS

Begeleid Wonen voor gehandicapten — Projecten bedreigd door toepassing werkloosheidsreglementering

De evolutie in de gehandicaptenzorg gaat sinds geruime tijd in de richting van de meest beperkte opvang.

Diensten Begeleid Wonen van personen met een mentale handicap werden sinds 1 april 1991 erkend. In de wetgeving (besluit van 4 april 1990 van de Vlaamse Executieve) werd geen aandacht geschonken aan de financiële en psyche-sociale gevolgen die zich kunnen voordoen bij het werkloos worden van een persoon die in een gemeenschapshuis woont of die een woning deelt met een andere persoon. Diensten Begeleid Wonen ervaren dat het moeilijker is voor een persoon met een handicap om een huurwoning te vinden die voor hem/haar woonbaar en betaalbaar is. Verhuurders zien er tegen op om hun woning aan een gehandicapte te verhuren. Bovendien zijn die gehandicapten die in aanmerking komen om onder beperkte begeleiding alleen te wonen, meestal financieel zwak. Noodgedwongen adviseren de diensten Begeleid Wonen dan aan de personen in begeleiding hun intrek te zoeken in een gemeenschapshuis. Het gebruik van leefruimten en de huishouding in zulk gemeenschapshuis kan vergeleken worden met dat van studenten die een woning delen. Voor deze laatste heeft de wetgeving bepaald dat zij als alleenstaanden worden beschouwd. Voor mentaal gehandicapten in dezelfde situatie is dit blijkbaar niet het geval.

Zo kende de gewestelijke werkloosheidsinspecteur van Antwerpen het statuut van samenwonende (koninklijk besluit van 8 augustus 1986, artikel 4 lid 1, 2) toe aan een persoon met een licht mentale handicap, die een woning deelt met een andere persoon met eveneens een licht mentale handicap. Nochtans kan de ene persoon met een mentale handicap niet als gezinshoofd fungeren ten opzichte van de andere, omdat zij geen enkele verantwoordelijkheid voor mekaar kunnen dragen, en zij evenmin een gezin vormen.

De hierboven beschreven beslissing van de gewestelijke werkloosheidsinspecteur is geen alleenstaand geval en bedreigt alle projecten Begeleid Wonen in hun werken.

De werkloosheidsreglementering en de onduidelijke toepassing bedreigt de goede werking van de projecten Begeleid Wonen. Welke maatregelen neemt de Minister om die goede werking van de projecten Begeleid Wonen te verzekeren ?

Antwoord

Noch voor het Begeleid Wonen voor gehandicapten, noch voor de toepassing van de werkloosheidsreglementering, ben ik bevoegd.

De materie Begeleid Wonen voor gehandicapten behoort tot de bevoegdheid van mijn collega mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financien en Begroting, Gezondheidsinstellingen Welzijn en Gezin.

Elke aangelegenheid betreffende de werkloosheidsreglementering, ook die dus, behoort tot de bevoegdheid van mijn collega in de nationale Regering, mevrouw Miet Smet, Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Vraag nr. 21
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
 - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
 - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
 - de departementen ;
 - andere openbare diensten ;
 - de privé-sector ;
 - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
 - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 31
van 4 juni 1992
van de heer M. BOURGOIS

OCMW — Toekenning bestaansminimum

Een OCMW-raad weigert het bestaansminimum toe te kennen aan een meerderjarig kind van begoede ouders dat zich laat inschrijven in de gemeente waar het week-endverblijf van zijn ouders ligt, en daar zijn intrek neemt.

Kan de OCMW-raad dit ? Zo neen, is de Minister dan niet van oordeel dat er maatregelen genomen moeten worden tegen dergelijke toestanden, die toch een misbruik inhouden van onze sociale wetgeving ?

Antwoord

Een concreet geval van individuele dienstverlening behoort tot de autonome bevoegdheid van het betrokken OCMW.

Wel ben ik zo vrij te wijzen op artikel 6, 2de lid van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum. Op grond van die bepaling kan een OCMW van een aanvrager van het bestaansminimum eisen dat hij zijn rechten laat gelden op onderhoudsgeld vanwege daartoe gehouden personen, waaronder zijn ouders.

Ten slotte behoort de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen overeenkomstig de wetgeving tot instelling van het recht op een bestaansminimum, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever (artikel 5 paragraaf 1 II punt 2b van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Vraag nr. 32
van 5 juni 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap — Oprichting beroepscommissies

Artikel 44 van het decreet van 27 juni 1990 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap voorziet in de oprichting van een beroepscommissie voor de berechting van de beroepen tegen de beslissingen van dit fonds.

Deze beroepscommissie werd nog niet ingesteld en naar verluidt zou het decreet ook nog niet volledig operationeel zijn voor 1 januari 1993.

De gehandicaptenorganisaties betreurden dat de arbeidsrechtbanken ter zake niet bevoegd werden geacht. Dit kwam onder meer tot uiting op de studiedag ingericht door het Instituut voor Sociaal Recht van de KUL op 28 september 1990 in Leuven.

De medeorganisator en adviseur van de toenmalige Gemeenschapsminister van Gezin- en Welzijnzorg, prof. Bea Van Buggenhout, stelde dat de nationale Minister van Justitie niet afkerig zou staan van een aanpassing van het Gerechtelijk Wetboek (zie Verslagboek, Die Keure, blz. 29).

In antwoord op mijn parlementaire vraag van 19 maart 1992 antwoordde de Minister van Justitie mij evenwel dat een wetwijziging niet noodzakelijk is en de arbeidsrechtbanken ter zake hun bevoegdheid wel degelijk blijven behouden (zie Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, BZ 1991-1992, blz. 365).

Bij nader inzien is deze stelling niet in strijd met het advies van de Raad van State. Deze laatste heeft de nadruk gelegd op het feit dat de decreetgever niet bevoegd is om het Gerechtelijk Wetboek aan te passen, maar heeft geenszins geponeerd dat er beroepscommissies opgericht moesten worden.

Het al of niet inwilligen van de aanspraken op voordeelen van het fonds berust op objectief beschreven normen. En geschillen over burgerlijke rechten behoren nu eenmaal bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de rechtbanken (artikel 92 Grondwet).

Ik verneem dat sommige gehandicapten en andere sociale organisaties hun leden zullen aanraden om de bevoegdheid van de beroepscommissies te betwisten met alle rechtsonzekerheid, vertraging en nutteloze (?) procedures vandien. In elk arrondissement is er een arbeidsrechtbank die reeds gespecialiseerd is in die materie.

Waarom wordt vooraleer tot oprichting van die beroepscommissie(s) over te gaan, artikel 43 van het decreet niet aangepast en artikel 44 niet afgeschaft, waardoor de arbeidsrechtbank in zijn bevoegdheid bevestigd wordt? Dit laatste is trouwens bij de Franse Gemeenschap steeds het geval gebleven.

Antwoord

Het voorontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap dat voor advies aan de Raad van State voorgelegd werd, bepaalde dat de betwistingen betreffende de beslissingen genomen door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en die betrekking hadden op de inschrijving of op de toekenning van bijstand tot sociale integratie, tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoorden.

De Raad van State zegt in zijn advies dat deze bevoegdheid niet door de Vlaamse Raad kan worden geregeld omdat enkel de „wet”, krachtens artikel 15 derde lid van de Grondwet, de bevoegdheid van de arbeidsrechten mag regelen.

In het antwoord op de parlementaire vraag van het lid aan de Minister van Justitie (zie Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, BZ 1991-1992, blz. 365) heeft deze gesteld :

„De bevoegdheid die de nationale wetgever bij artikel 582, 2, van het Gerechtelijk wetboek aan de hoven en de rechtbanken heeft gegeven, geldt bijgevolg voor de berechting van alle geschillen over de sociale reclasering van minder-validen, zelfs van de geschillen met betrekking tot verplichtingen die bij decreet worden opgelegd. In bijzondere gevallen staat het uitsluitend aan de hoven en de rechtbanken hun bevoegdheid vast te stellen binnen het raam van de grondwettelijke en wettelijke voorschriften waarop die bevoegdheid steunt.”

Deze stellingname roept grote bezwaren op wat betreft de rechtszekerheid van de personen met een handicap die een beroep instellen tegen een beslissing van het Vlaams fonds.

Inderdaad, de geschillen betreffende het Vlaams fonds zijn ruimer dan de vroegere geschillen over de sociale reclasering van de minder-validen, vermits zij ook op de beslissingen in het kader van het Fonds 81, en eventueel op nieuwe bevoegdheden van het Vlaams fonds betrekking hebben. Artikel 282 punt 1 betreft trouwens : „de geschillen betreffende de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de wet betreffende de sociale reclasering van de minder-validen”. Het lijkt mij dan ook weinig waarschijnlijk dat de arbeidsrechtbanken zich bevoegd zouden verklaren door de geschillen ontstaan uit het decreet, zeker wanneer er niet tevens een basis is in de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclasering.

In elk geval is het niet wenselijk de beslissing over de bevoegdheid aan de rechtbanken over te laten. Hierdoor zou immers voor de gehandicapten een lange periode van rechtsonzekerheid ontstaan, namelijk totdat er een definitieve beslissing is over de bevoegdheid. Ook de techniek van de prejudiciële vragen aan het Arbitragehof lijkt niet van aard om een snelle en rechtszekere rechtsbedeling aan de gehandicapten te waarborgen.

Wat de Franse Gemeenschap betreft is de situatie minder complex aangezien het decreet van 3 juli 1991 enkel de taken van het vroegere Rijksfonds betreft, en er daar geen samenstelling met het Fonds 81 is gebeurd.

Ten aanzien van de beslissingen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken op dit ogenblik op zijn minst twijfelachtig, gelet op de bewoordingen van artikel 582 punt 2 van het Gerechtelijk Wetboek. Zij betreft slechts de taken overgedragen vanuit het Rijksfonds. Wanneer artikel 73 van het decreet op het Vlaams fonds in werking gesteld zal zijn waardoor de wet van 16 april 1963 op de sociale reclasering opgeheven zal zijn, wordt de situatie nog moeilijker. Voor de rechtszekerheid en snelle afhandeling lijkt een beroepscommissie de meest veilige weg, ook al kan men het fenomeen van heropbloei van de administratieve rechtscolleges betreuren.

Er bestond trouwens al een adviserende commissie voor de behandeling van het beroep in het Fonds 81 (koninklijk besluit nummer 81 van 10 november 1967 artikels 10 tot 12). De beroepscommissie die door het

decreet werd opgericht biedt zowel inzake samenstelling als wat de te volgen procedure betreft (zie hiervoor hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1991) de nodige waarborgen voor een onafhankelijke en oordeelkundige rechtsbedeling.

Vraag nr. 34
van 18 juni 1992
van de heer A. ARTS

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap — Functionering

Sinds 1 april 1992 is het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) volledig operationeel.

De eerste kinderziekten worden nu reeds duidelijk en vragen om bijsturing. Twee voorbeelden :

- 1 Ouders die met hun kinderen voor enkele maanden in het buitenland verblijven worden bij hun terugkeer, indien zij een beroep doen op een tegemoetkoming van het VFSIPH, geconfronteerd met een langere wachttijd, conform artikel 7 van dit decreet. Voor hun kinderen jonger dan 10 jaar moeten zij of de instelling waarop zij een beroep doen, niet rekenen op financiële steun.
2. Verder vallen de kosten verbonden aan het opstellen van de multidisciplinaire verslagen in een aantal gevallen te hoog uit.

Heeft de Minister al een initiatief genomen om de mankementen te inventariseren, respectievelijk te verhelpen ?

Antwoord

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap stapsgewijze operationeel wordt. Dit fonds heeft reeds volledig de taken overgenomen van het vroegere Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-validen, voor wat Vlaanderen betreft. Wat het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten (Fonds 81) betreft, werden enkel de taken betreffende de inschrijving van het Vlaams fonds overgedragen. De andere taken zullen vanaf volgend jaar eveneens worden overgedragen.

De globale overgangssituatie veroorzaakt enkele moeilijkheden.

- a. Wat de vereiste van een voorafgaand verblijf in België betreft om een beroep te kunnen doen op de tegemoetkoming van het fonds, bepaalt artikel 7 paragraaf 1 van het decreet van 27 juni 1990 dat de gehandicapte persoon op het ogenblik van de aanvraag ofwel een ononderbroken verblijf van vijf jaar in België moet bewijzen, ofwel een verblijf van 10 jaar in de loop van zijn leven. Voor kinderen beneden de vijf jaar moet de verblijfsvoorwaarde vervuld zijn in de persoon van hun ouders of van de wettelijke vertegenwoordiger.

Het door het lid geschetste probleem is dus enkel aan de orde voor kinderen tussen de 5 en de 10 jaar. De administratie bereidt een aanpassing aan de reglementering voor om dit probleem op te vangen.

- b. De vergoeding toegekend voor het opstellen van een multidisciplinair verslag beantwoordt aan de gemiddelde werklast veroorzaakt door het invullen van het dossier. Deze werklast verschilt sterk naargelang het een eerste aanvraag bij het fonds betreft, dan wel een aanvraag om herziening van een bestaand dossier. Wanneer de multidisciplinaire instantie de persoon met een handicap reeds in begeleiding heeft, en daardoor over de meeste gegevens beschikt, zal de werklast eveneens veel geringer zijn dan wanneer voor het eerst een volledig onderzoek van de betrokkene en van zijn situatie moet gebeuren. Het is dan ook onvermijdelijk dat de reële kosten verbonden aan de opstelling van het multidisciplinaire verslag in sommige gevallen afwijken, en dat kan in beide richtingen zijn, van het bedrag van de vergoeding.

Vraag nr. 36
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
 - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
 - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
 - de departementen ;
 - andere openbare diensten ;
 - de privé-sector ;
 - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ?

- d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 163
van 6 mei 1992
van de heer W. CORTOIS**

Zenne in Vilvoorde — Stand van de werkzaamheden

Sinds de start van de werkzaamheden tot rechtekking en overwelling van de Zenne in Vilvoorde, nu reeds meer dan 10 jaar geleden, werden enkel de fasen 1 tot 3 voltooid. Na 1988 werd geen enkele vooruitgang meer geboekt.

Resultaat hiervan is dat, hoewel reeds circa 1 miljard frank gemeenschapsgeld werd geïnvesteerd, de toestand voortdurend verslechtert en een gevaar betekent voor de volksgezondheid. Door deze situatie wordt er een zware hypotheek gelegd op de inspanningen van het stadsbestuur tot renovatie van het stadscentrum en tot sanering van de wijk Het Broek, waar in samenwerking met de GOM Vlaams-Brabant en de NV Novovil, een allesomvattend actieprogramma op het getouw werd gezet. De Zenne, vanaf Halle omschreven als een stinkende riool, loopt immers nog steeds in een open bedding doorheen de centrale woonkern en de hospitaalzone.

De kosten voor de voltooiing van de fasen 4 en 5 worden geraamd op 350 miljoen frank. Hierdoor zou het Zenneprobleem in Vilvoorde volledig tot het verleden behoren. Sinds de gewestvorming op 1 januari 1989 ligt het project echter volkomen stil.

Is het aanvaardbaar dat 1 miljard frank aan gemeenschapsgelden schier totaal nutteloos blijven wegens het niet voltooiën van een project ?

Wanneer worden de studies voor een snelle afwerking beëindigd ?

Worden in 1993 de nodige kredieten uitgetrokken in

het fysisch programma van het departement van Leefmilieu en Infrastructuur om het project verder te realiseren ?

Antwoord

1. De nodige opdrachten werden gegeven voor het opmaken van de aanbestedingsbescheiden voor het nog resterende te overwelden gedeelte van de Zenne in Vilvoorde, zodat de werken in de tweede helft van 1992 kunnen worden aanbesteed. Het bestek zal in de mogelijkheid voorzien van het afleveren van deelcontracten. Derhalve zal een optimale budgettaire spreiding mogelijk zijn.
2. De uitvoering van het project kan, bij aanbesteding in de tweede helft van 1992, starten in het voorjaar van 1993 zodat op technische basis de voltooiing van de werken mag worden verwacht in het najaar 1995. Uiteraard is deze timing volledig afhankelijk van de investeringsmiddelen die mij ter beschikking worden gesteld.
3. Voor 1992 wordt in de begroting een bedrag van 100 miljoen frank ingeschreven onder artikel 01.07.83 zodat een eerste fase van deze werken reeds kan aanvangen.

Bij de opmaak van de begroting 1993 zal onderzocht worden in hoeverre de werken geprogrammeerd kunnen worden. Ik ben van oordeel dat de afwerking van het project de nodige prioriteit moet genieten.

**Vraag nr. 166
van 8 mei 1992
van de heer J. VAN EETVELT**

Ontbinding NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Oprichting parastatale

Enige tijd geleden is het koninklijk besluit gepubliceerd dat de ontbinding regelt van de nationale NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel. Dit koninklijk besluit legt de principes vast voor de verdeling van het vermogen van de nationale naamloze vennootschap over de twee Gewesten.

Het gevolg is dat de Vlaamse en Brusselse Executieven nu in staat zijn de oprichting van een parastatale mogelijk te maken conform dit koninklijk besluit. De tekst van de ontwerpordonnantie die voorziet in de oprichting van een parastatale B, zou reeds goedgekeurd zijn door de Brusselse Executieve.

Waarom werden nog geen initiatieven genomen opdat in de Vlaamse Raad dit decreet spoedig zou kunnen worden goedgekeurd ?

Antwoord

De wijze waarop de rechtsopvolging van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel moet gebeuren is nog in onderzoek.

Het is echter duidelijk dat wegens het in vereffening gaan van de huidige maatschappij een rechtsopvolger

voor het Vlaamse Gewest op korte termijn tot stand moet komen om de gewestelijke bevoegdheden over het kanaal Brussel-Rupel ten volle te kunnen uitoefenen. Wat betreft de vorm en het statuut van deze rechtsopvolger is nog geen definitieve keuze gemaakt. Ik heb nota genomen van de wens van de kanaalgemeenten om actief betrokken te blijven in het beheer en exploitatie van het kanaal en de aanhorigheden.

Vraag nr. 169
van 11 mei 1992
van de heer J. VALKENIERS

Zenne in Vilvoorde — Rechttrekking en overwelving

De stad Vilvoorde kampt met het probleem van de vervuilde Zenne. Deze rivier loopt in een open bedding door een vitaal gedeelte van de stad bestaande uit een centrale woonkern, een hospitaalzone met twee ziekenhuizen (521 bedden), een rustoord (120 ouderen) en een tehuis voor minder-validen (40 personen), en een gebied voorbehouden aan technische diensten van de stad en jeugdverenigingen. Wanneer dit riviertje het gebied van Vilvoorde binnenloopt heeft het heel het Gewest Brussel doorlopen waar het alle ongezuiverde afvalwaters heeft opgevangen. Daardoor is het water onherroepelijk vervuild door olie, chemische producten en detergents. De afstotende geur is niet enkel hinderlijk maar betekent een reëel gevaar voor de volksgezondheid. En deze toestand verslechtert nog voortdurend.

Meer dan tien jaar geleden was men begonnen aan de oplossing van dit probleem door de rivier op het gebied van Vilvoorde deels te overwelven en deels recht te trekken. Sinds de gewestvorming in 1989 wordt er echter niet meer aan verder gewerkt. Op dat ogenblik waren de eerste drie fases van het saneringsplan al uitgevoerd. De kosten bedroegen meer dan een miljard.

Waarop wacht het Vlaamse Gewest om de resterende 350 miljoen in te schrijven op haar programma van Leefmilieu en Infrastructuur zodat de eindfase van de werken tot rechttrekking en overwelving begonnen kan worden? Zowel het miljard gemeenschapsgeld dat reeds gespendeerd werd (investering die nutteloos is bij niet-afwerking) als de sanering van de stad Vilvoorde schreeuwen om een oplossing.

Antwoord

1. De nodige opdrachten werden gegeven voor het opmaken van de aanbestedingsbescheiden voor het nog resterende te overwelven gedeelte van de Zenne in Vilvoorde, zodat de werken in de tweede helft van 1992 kunnen worden aanbesteed. Het bestek zal in de mogelijkheid voorzien van het afleveren van deelcontracten. Derhalve zal een optimale budgettaire spreiding mogelijk zijn.
2. De uitvoering van het project kan, bij aanbesteding in de tweede helft van 1992, starten in het voorjaar van 1993 zodat op technische basis de voltooiing van de werken mag worden verwacht in het najaar 1995. Uiteraard is deze timing volledig afhankelijk

van de investeringsmiddelen die mij ter beschikking worden gesteld.

3. Voor 1992 wordt in de begroting een bedrag van 100 miljoen frank ingeschreven onder artikel 01.07.83 zodat een eerste fase van deze werken reeds kan aanvangen.

Bij de opmaak van de begroting 1993 zal onderzocht worden in hoeverre de werken geprogrammeerd kunnen worden. Ik ben van oordeel dat de afwerking van het project de nodige prioriteit moet genieten.

Vraag nr. 174
van 14 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Antwerpen — Bouwcontainerkade ten noorden van de Zandvlietsluis

Recent werd de studie beëindigd van de kosten en baten verbonden aan de bouw van een tweede containerkade aan de Schelde ten noorden van de Zandvlietsluis. De resultaten van de studie zouden zeer positief zijn, zodat een uitstellen van de bouw onverantwoord zou zijn.

1. Werd het advies van de Vlaamse Havencommissie over dit project gevraagd, en zo niet, waarom niet?
2. Zo ja, en als het advies van de Havencommissie positief was, werd dat werk voor 1993 geprogrammeerd?

Antwoord

De kosten-batenanalyse voor de bouw van een tweede containerkade, is inderdaad voltooid en toont aan dat de investering inderdaad zeer rendabel is. Deze studie vormt een belangrijk onderdeel van de economische evolutie van het project. Het advies van de Vlaamse Havencommissie wordt ingewonnen op basis van een beleidsnota, waarin niet alleen de economische aspecten van de investering besproken worden, maar waarin ook een optimale uitvoeringsplanning vooropgesteld wordt. Deze beleidsnota zal nog in juni 1992 voorgelegd worden aan de Vlaamse Havencommissie.

Op basis van het advies van de Vlaamse Havencommissie, zal ik aan de Vlaamse Executieve concrete voorstellen formuleren over de bouw van de containerkade. Indien een positieve beslissing genomen wordt, zullen reeds in 1993 de eerste kredieten voor dit project ter beschikking gesteld worden.

Vraag nr. 183
van 19 mei 1992
van de heer J. DE ROO

Arrondissementen Gent en Eeklo — Verkeersongevallen

De verkeersveiligheid in ons land blijft een belangrijke zorg.

Graag kreeg ik van de Minister een lijst van de meest onveilige plaatsen (de zogenaamde zwarte punten) in

het arrondissement Gent en het arrondissement Eeklo, gebaseerd op de meest recente lijst van ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht.

Gelieve zo mogelijk ook een tabel toe te voegen met de evolutie van het aantal ongevallen op deze plaatsen in de loop van de jongste jaren.

Antwoord

In bijlage ontvangt het lid de lijsten van de ongevallen, vastgesteld door de politie en rijkswacht, gebaseerd op de „beeldfiche zwart punt” opgemaakt door de rijkswacht, Directie van de operaties — Commandocentrum.

Het betreft enkel ongevallen langs genummerde wegen, meer bepaald autosnelwegen, autowegen, gewestwegen en provinciewegen. De definitie van een zwart punt luidt : „de hectometer of punt waar zich minimum drie ongevallen met lichamelijk letsel hebben voorgedaan in de loop van de laatste twaalf maanden”.

Het arrondissement Gent behelst volgende gemeenten : Gent, Evergem, Wachtebeke, Moerbeke, Lochristi, Destelbergen, Melle, Merelbeke, Oosterzele, Gavere, Nazareth, De Pinte, Sint-Martens-Latem, Deinze, Zulte, Nevele, Aalter, Knesselare, Zomergem, Waarschoot en Lovendegem.

Het arrondissement Eeklo omvat de gemeenten Eeklo, Maldegem, Sint-Laureins, Kaprijke, Assenede en Zelzate.

Op basis van de beschikbare gegevens van mijn administratie werd de aan het lid toegestuurde lijst als volgt onderverdeeld :

1. voorlopige zwarte punten voor de periode begrepen tussen 1 juli 1990 en 2 juni 1992 ;
2. zwarte punten op 2 juni 1992 ;
3. blijvende zwarte punten met hun evolutie voor de periode begrepen tussen 1 juli 1992 en 2 juni 1992.

Er werd evenwel geen rekening gehouden met de ongevallen die niet of slecht werden gelokaliseerd, tengevolge van onjuiste of onnauwkeurige opstelling van het analyseformulier voor verkeersongevallen met doden of gewonden, en bestemd voor het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

**Vraag nr. 185
van 21 mei 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Structuurplan Vlaanderen — Gegevens

Het Structuurplan Vlaanderen, noodzakelijk basisinstrument voor ruimtelijke ordening in Vlaanderen, is blijkbaar moeilijk op te stellen. Na een lange voorgeschiedenis zal het nu weldra beschikbaar zijn.

1. Wanneer werd gestart met het ontwerpen van het plan en op welke basis (initiatief, beslissing, enzovoort) ? Welke historiek ging daaraan vooraf ?

2. Wanneer zal het Structuurplan Vlaanderen beschikbaar zijn, bijvoorbeeld als basis voor de steden en gemeenten om stelling in te nemen en voor hun ontwikkeling en plannen ?
3. Hoeveel heeft het ontwerpen tot dusver gekost en hoeveel zal de verdere afwerking nog kosten ?
4. Hoeveel personeel (met welke kwalificatie) van de centrale diensten werkte gemiddeld aan het plan ?
5. Werd een beroep gedaan op derden of zal dit nog gebeuren ? Welke kost is daaraan verbonden ?

Antwoord

Het Structuurplan Vlaanderen heeft reeds een lange voorgeschiedenis, namelijk wat de intenties betreft. Concreet werden de eerste opdrachten tot het maken van verkennende studies gegeven in de eerste helft van de jaren tachtig en dit aan de zogenaamde Externe Plangroep. Midden 1985 werd aan een andere studiegroep de opdracht gegeven om in samenwerking met de administratie een ontwerp van Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen op te stellen.

Einde 1989 werd aan dezelfde studiegroep de opdracht gegeven het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen, versie 1985, te actualiseren, aan te vullen en verder te onderbouwen voor wat betreft :

- de relatie met het Benelux Structuurplan ;
- de impact op de drie grote deelgebieden van Vlaanderen, namelijk het verstedelijkte middengebied en de gebieden ten westen en ten oosten hiervan ;
- het algemeen kader voor structuurplannen op provinciaal niveau ;
- aanwijzingen voor de aanvulling met sectorieële structuurschema's.

De resultaten van deze studie werden neergelegd in februari 1991.

Door mijn voorganger werd einde 1991 een beleidsbrief gepubliceerd „Naar een Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen” die eveneens voorbereid werd door een extern deskundige in samenwerking met andere externe deskundigen, het kabinet van de Gemeenschapsminister en de administratie.

Zoals vermeld in mijn beleidsverklaring „Vlaanderen in beweging” is het mijn bedoeling een ontwerp-structuurplan in de Vlaamse Regering voor te leggen in het najaar 1993. Hoe de inspraak van steden en gemeenten hierbij zal gebeuren moet nog verder onderzocht worden.

De voorbereidende studies die rechtstreeks in verband staan met het Structuurplan Vlaanderen hebben tot op heden 11,3 miljoen frank gekost en dit over een periode van 10 jaar.

De medewerking van de administratie bij het tot stand komen van de voorbereidende studies was beperkt, gelet op de steeds afnemende personeelsformatie van de betrokken dienst gedurende de laatste 10 jaar, wat trouwens mee de reden was tot het uitbesteden van

sommige opdrachten aan derden. De personeelsleden die betrokken waren bij het tot stand komen van deze studies hebben allen een universitaire vorming genoten en sommige hebben bovendien de aanvullende studierichting stedenbouw en ruimtelijke ordening (licentie) gevolgd. De betrokken dienst is op dit ogenblik beperkt tot 7 personeelsleden van niveau 1 waarvan een viertal zich rechtstreeks, doch slechts deeltijds gelet op andere opdrachten, kan inzetten voor het structuurplan.

Zoals reeds hierboven vernoemd werd inderdaad een beroep gedaan op derden en zal dit ook in de toekomst moeten gebeuren gelet op het gebrek aan personeel bij de Planologische Dienst en bij het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening in het algemeen. Er is een voorlopige raming gemaakt van de kosten van dergelijke studie, mede naar analogie van de studie-opdrachten die in Wallonië werden afgesloten, waar deze geraamd werden op 60 miljoen franken gespreid over een periode van 2 jaar. De bedragen die effectief vereist zijn, zullen worden aangevraagd in het kader van de begroting 1993.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 46
van 26 mei 1992
van de heer F. SARENS**

BLOSO — Gebruiksovereenkomst inzake BSC Hazewinkel en De Bocht in Heindonk

1. Met welke sportverenigingen werd door het Commissariaat-generaal van het BLOSO een gebruiksovereenkomst afgesloten voor het gebruik van het watervlak van het BSC Hazewinkel en De Bocht ?
2. Welke zijn de jaarlijkse huurbedragen die op basis van deze gebruiksovereenkomst betaald worden aan het BLOSO ?
3. Houdt de betaling van deze huurgelden ook in dat deze sportverenigingen naast trainingen en initiatie bijvoorbeeld ook regatta's, jeugdtriatlons, opendeurdagen, sportmanifestaties enzovoort, kunnen organiseren ?

In negatief geval, welke bedragen moeten dan betaald worden voor bijvoorbeeld huur, concessie, drankverkoop en andere ? Op welke beslissing of reglement steunt deze vordering, aangezien deze sportverenigingen toch jaarlijks huurgelden betalen ?

4. Zijn er buiten de bovengenoemde activiteiten nog andere sportgebeurtenissen die er plaatsvinden ? Aan welke financiële voorwaarden ?

Antwoord

1. Met volgende sportverenigingen werd een overeenkomst voor het gebruik van de watervlakken Hazewinkel en De Bocht afgesloten :

Hazewinkel : — TRT Hazewinkel ;
— Willebroekse Kajakklub Hazewinkel ;

De Bocht : — VVW Hazewinkel ;
— Hazewinkel Windsurfclub ;
— Willebroekse Watersportclub.

2. De jaarlijkse huurbedragen zijn 60.000 frank, aangepast aan de index.
3. a. Deze vergoeding houdt in dat bedoelde verenigingen hun normale clubactiviteiten kunnen organiseren op het watervlak.

Onder normale clubactiviteiten verstaan wij activiteiten zoals trainingen, initiaties, opendeurdagen en kleinere wedstrijden zoals jeugdtriathlon, voor zover deze activiteiten niet een totale bezetting van het sportcentrum inhouden.

Bij internationale kano- en roeiwedstrijden of nationale kampioenschappen bijvoorbeeld, wordt het volledige sportcentrum ingenomen door één evenement. Door het feit dat bij dergelijke activiteiten gemiddeld zeven personeelsleden van het sportcentrum ingezet worden, dat er een permanente schoonmaakdienst aanwezig moet zijn en dat deze wedstrijden meerdere dagen voorbereiding vragen voor het installeren van de wedstrijdbaan, wordt hiervoor een vergoeding aangerekend van 10.000 frank per wedstrijddag.

- b. Wanneer een vereniging tijdens zijn activiteiten ook dranken en versnaperingen wil verkopen, wordt hiervoor een extra bedrag van 3.500 frank per dag aangerekend. Tot 1990 omvatte de concessie voor verkoop van dranken het hele domein, en werd deze toegekend aan een hoofdconcessionaris. De verenigingen moesten onderhandelen met deze concessionaris.

Bij het vernieuwen van de concessie voor verkoop van dranken op het BSC Hazewinkel in 1990 werd uitgezien naar een organisatie-vriendelijke oplossing : de concessie werd beperkt tot de uitbating van de cafetaria waardoor het BLOSO minder inkomsten heeft (van 216.000 frank naar 60.000 frank). Als compensatie wordt dan het bedrag van 3.500 frank per activiteit per dag aangerekend aan de organiserende vereniging.

4. Voor andere evenementen zoals internationale zwemwedstrijden, kanopolowedstrijden en activiteiten die het volledige sportcentrum bezetten, worden dezelfde bedragen betaald zoals vermeld in punt 3.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 68
van 22 mei 1992
van de heer G. GEENS

Vakantiestages in hotel- en toerismeopleiding — Problemen door nieuw examenreglement

Het nieuwe examenreglement treedt in voege met ingang van 1 september 1992. Dit reglement verbiedt onder meer de vakantiestages tijdens de kerst-, paas- en zomervakantie (artikel 4 paragraaf 1 en 2). Voor de meeste opleidingen biedt dit voorschrift geen enkel probleem.

De afdelingen hotelmanagement en management toerisme en recreatie krijgen wel praktische problemen. Beide afdelingen hebben een stageperiode van ongeveer 12 à 15 weken gedurende het derde jaar. Meestal worden de stages gegeven na nieuwjaar in de periode dat de theoretische lessen zijn afgewerkt. Dit brengt mee dat deze periode zeer dikwijls de paasvakantie moet omvatten (minder de kerstvakantie). Het nieuwe reglement zorgt voor moeilijkheden voor de organisatie van deze stages.

Waarom wordt voor deze twee afdelingen geen uitzondering gemaakt door de paasvakantie toch in te schakelen (indien het moet) en twee andere weken compensatie aan te bieden aan de studenten en docenten ? Voor de verzekering van de studenten is er geen enkel probleem.

Dat er voor de hotel- en toerismeopleiding geen andere regeling getroffen wordt, is des te verwonderlijk, gelet op het volgende :

1. Voor het agrarisch onderwijs (seizoengebonden) wordt wel een uitzondering gemaakt (artikel 27) in de zin zoals gesuggereerd voor hotel en toerisme. De toerisme en hotelopleidingen zijn nochtans even seizoengebonden.
2. Het secundair hotelonderwijs mag wel vakantiestages inrichten (mits compensatie) ; in het hoger onderwijs gaat het niet meer over jongeren, maar a fortiori over jong-volwassenen . . .
3. In het hotelmanagement worden buitenlandse stages georganiseerd. Het is praktisch niet realiseerbaar en betaalbaar de studenten-stagiairs terug te halen voor 14 dagen.
4. De bedrijven vragen continuïteit en geen onderbreking. Daarenboven zullen de Nederlandse stagiairs de beste plaatsen innemen door de praktische moeilijkheden bij de realisatie van de stage in de Vlaamse hogescholen.

Antwoord

Voor het goed begrip wil ik het lid er vooreerst op wijzen dat de Vlaamse Executieve op 29 april 1992 het besluit goedkeurde, houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type

met volledig leerplan. Dat reglement is gestoeld op een totaal vernieuwde filosofie aangaande de opvatting van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan (HOKTVL) en reikt de instellingen een ruime vrijheid aan.

Het nieuwe reglement waarborgt nochtans ook de gelijkberechtiging van de studenten onafhankelijk van de opleiding die ze volgen en onafhankelijk van de instelling of van het net waarvoor zij gekozen hebben. Een belangrijk deel van het reglement is gewijd aan de examenregeling, maar is het beslist onjuist het te herleiden tot een "nieuw examenreglement". .

In tweede orde wens ik te beklemtonen dat het nieuwe reglement het resultaat is van uitvoerige voorbereidende gesprekken. Vanzelfsprekend is het niet mogelijk volledig in te gaan op alle mogelijke wensen en verzuchtingen. Toch is voor het eerst een merkwaardig evenwicht bereikt tussen de verantwoordelijkheid die de overheid blijft dragen ten aanzien van het onderwijsveld, van de studenten in het bijzonder, en de terechte autonomie die dezelfde overheid aan de instellingen voor HOKTVL moet geven om de gestelde doelen te realiseren. Bij de presentatie van het besluit in drie grote centra van Vlaanderen (Antwerpen, Leuven, Gent) voor directies, leraren en studenten, is trouwens de algemene tevredenheid hieromtrent bevestigd.

Dat alles betekent geenszins dat iedereen nu volmaakt tevreden is. Meer in het bijzonder blijven er signalen optreden ten aanzien van de stages. Deze signalen zijn nochtans niet van gelijke strekking, hetgeen zeker aantoonst dat bepaalde verzuchtingen vaak ingegeven worden door particuliere belangen of strikt plaatselijke toestanden.

In het algemeen wil het nieuwe reglement een absoluut einde stellen aan de vele mistoestanden omtrent de stages in het verleden. Meer dan eens waren de studenten overbelast omdat zij de stage bovenop de gewone onderwijsactiviteiten moesten volbrengen en bovendien werden zij in een aantal gevallen duidelijk aanzien als goedkope supplementaire werkrachten. Op grond van de nieuwe bepalingen zoeken we naar een aanvaardbaar evenwicht in de dosering van de diverse mogelijke onderwijsactiviteiten, waarvan stage er een is. In het algemeen moet stage deel uitmaken van het studieprogramma binnen de toegelaten maximumtijdsbesteding. Daaruit vloeit ongetwijfeld voort dat stage — als onderwijsactiviteit — niet mogelijk is in alle periodes waarin de instellingen voor HOKTVL geen onderwijsactiviteiten mogen programmeren. Dat is onder meer het geval voor de zaterdagen en zondagen en voor de reglementaire verlof- en vakantieperiodes. Dat sluit niet uit dat de student eventueel vrijwillig in deze periodes bepaalde activiteiten die hij in zijn stage volbrengt, herneemt, maar in dat geval moeten de bedrijven of de diensten hem aanvaarden, bijvoorbeeld als job-student, en hieruit de passende conclusies trekken.

Het besluit voorziet in enkele echt evidente uitzonderingen, te weten in de agrarische sector. Voor de afdelingen hotelmanagement, management toerisme en recreatie, en public relations komen de zaterdagen, de zondagen en de reglementaire verlofperiodes, andere dan kerst-, paas- en zomervakantie, wel in aanmerking voor de stage, mits compensatie in de andere periodes van onderwijsactiviteiten.

Het lid signaleert mij moeilijkheden, precies in verband met de kerst-, paas- en zomervakantie. Hierop wil ik duidelijk antwoorden dat stages in de zomervakantie voor deze opleidingen echt niet te verantwoorden zijn. Praktisch bekeken zal het probleem zich wellicht het moest toespitsen op de paasvakantie. Vermits de nieuwe regeling voor het eerst toe te passen is in het academiejaar 1992-1993 lijkt het mij daarom meer dan aangewezen eerst na te gaan wat de toepassing oplevert en nadien een evaluatie door te voeren. Ik kan de principes, waarover een algemeen akkoord bereikt werd, ab ovo en vooraleer ze toegepast worden, niet afzwakken in situaties die zich op het eerste gezicht niet relevant afwijkend van de algemene regel aanbieden.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 35
van 11 mei 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren — Bescherming als "nationaal park"

Ik werd erover ingelicht dat enkele jaren geleden een voorstel geformuleerd werd om Voeren in z'n totaliteit als "nationaal park" te beschermen. Omdat deze volledige bescherming de flexibiliteit van de hoofdzakelijk agrarische bevolking zou ondergraven, werd blijkaar op deze plannen teruggekomen. Dit ondanks het feit, aldus mijn informant, dat de voordracht reeds gunstig was geadviseerd door de provinciale Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Een gedeeltelijke uitvoering van dat voorstel zou kunnen aansluiten bij wat de Nederlandse bureaus van Voeren deden. Zij maakten immers van het aangrenzende gebied, even heuvelachtig, bebost en landschappelijk waardevol, een werkverschaffende toeristische trekpleister. Zo zouden alvast de waardevolle brongebieden, samen met het unieke gehucht Veurs, waar bijna alle huizen in authentiek vakwerk werden opgetrokken, beschermd kunnen worden, evenals de talrijke boskapellen.

1. Kan de Minister mij medelen of beschermingsvoorstellen nog steeds in behandeling zijn bij de nationale of de provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen, althans wat betreft Voeren ?
2. Is het decreet tot bescherming van monumenten en stad- en dorpsgezichten, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 april 1976, een instrument dat de Minister kan toelaten bepaalde delen van Voeren voor bescherming voor te dragen ?

Antwoord

De volgende landschappen in Voeren zijn met toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen beschermd : de

vallei van de Berwijn tussen Moelingen en Berneau, de Kruisgraaf en het Hoogbos in 's Gravenvoeren en het Martelberggraftengebied in Sint-Martens-Voeren. De beschermingsbesluiten werden respectievelijk getroffen op 30 mei 1986, 3 juli 1985, 22 juli 1985 en 2 juli 1990.

Momenteel is er geen enkele procedure aan de gang voor de bescherming van nog andere landschappen in Voeren. De bescherming als landschap van een aantal grintgroeven in het Voerterras is in vooronderzoek omwille van hun geomorfologisch belang.

Wat het tweede deel van zijn vraag betreft kan ik het lid mededelen dat de vermelde wet van 7 augustus 1931 mij niet het geschikte instrument lijkt om het Voerense landschap, dat een totale oppervlakte heeft van ongeveer 50 km², in haar geheel te beschermen. Dergelijke grootschalige aanpak is om inhoudelijke en procedurele redenen niet opportuun en praktisch ook niet realiseerbaar .

Gelijksortige overwegingen gelden voor de bescherming als stads- en dorpsgezicht overeenkomstig het decreet van 6 maart 1976 (Belgisch Staatsblad van 22 april 1976).

Niettemin heb ik in Voeren de beschermingsprocedure van 8 monumenten en 3 dorpsgezichten gestart. De monumenten zijn respectievelijk de commanderie in Sint-Pieters-Voeren, de abdij van Sinnich in Teuven, het kasteel van Teuven, de Onze-Lieve-Vrouwkapel, de voormalige afspanning De Swaen, de parochiekerk Sint-Lambertus, de pastorie en het zogenaamd Jezuiten-hof in 's Gravenvoeren. De 3 dorpsgezichten betreffen de commanderie met omgeving in Sint-Pieters-Voeren, de abdij van Sinnich in Teuven evenals het kasteel van Teuven met omgeving.

Behalve het reeds op basis van dit decreet beschermde patrimonium, kunnen vanzelfsprekend nog andere waardevolle delen voor bescherming worden voorgedragen. In dit verband vermeld ik dat in oktober van dit jaar in de reeks Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen, de inventaris van het Voerense bouwkundig erfgoed door mijn bestuur Monumenten en Landschappen zal worden gepubliceerd. De inventaris vormt de basis voor het uitwerken van eventuele verdere beschermingsvoorstellen.

Vraag nr. 38
van 12 mei 1992
van de heer M. VAN PEEL

Kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem — Restauratie

Het kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem werd destijds als monument beschermd. De jarenlange leegstand van dit gebouw heeft ondertussen geleid tot een verregaande verkrotting. Dit monument, dat dateert van het jaar 1810, zal zoals het er nu bijstaat, zeker een smet zijn op het blazoen van de Culturele Hoofdstad Antwerpen in 1993. Het is duidelijk dat dringend werk gemaakt moet worden van de restauratie van dit historisch waardevolle gebouw.

In de gemeenteraadszitting van de stad Antwerpen van 29 juli 1986 werd goedkeuring gehecht aan het bestek W/86/7010 voor bedoelde restauratiewerken, die in twee fasen gepland worden :

- fase 1 : ruwbouwwerken ;
- fase 2 : restauratie- en inrichtingswerken.

Dit bundel werd aan de gouverneur van de provincie Antwerpen en aan de Algemene Technische Diensten van het Vlaamse Gewest overhandigd op 8 augustus 1986.

Het bestek moest worden aangepast aan de opmerkingen van het Bestuur van Monumenten en Landschappen.

In zitting van 14 maart 1989 besliste de gemeenteraad van de stad Antwerpen :

1. goedkeuring te hechten aan het aangepaste bestek W/86/7010 met 14 plans ;
2. het college van burgemeester en schepenen te machtigen om voor de aanneming, toen geraamd op 31.344.912 frank + BTW, een openbare aanbesteding uit te schrijven ;
3. voor de restauratiewerken een subsidie aan te vragen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het dossier werd op 4 april 1989 opnieuw overhandigd aan de gouverneur van de provincie Antwerpen en aan de Algemene Technische Diensten van het Vlaamse Gewest. Het provinciebestuur stuurde dit bundel voor subsidiëring door aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 30 mei 1989. Tot op heden werd nog steeds geen beslissing getroffen.

Ik zou van de Gemeenschapsminister willen vernemen hoever dat dossier gevorderd is en wanneer eindelijk de definitieve beslissing over subsidiëring zal kunnen worden genomen, gezien de hoogdringendheid van de restauratie van het kasteel.

Tevens zou ik graag vernemen welk deel van de restauratiekosten ten laste van het Vlaamse Gewest zal komen en welke reële kost de stad Antwerpen zal moeten dragen.

Antwoord

1. Het dossier werd door de betrokken diensten van de administratie onderzocht. Een beslissing omtrent de subsidiëring zal worden getroffen zodra de mij ter beschikking gestelde kredieten het toelaten.
2. Op basis van het ingediende dossier, werken geraamd op 37.457.170 frank (inclusief BTW 19,5 procent), ziet de kostenverdeling er als volgt uit :

— deel Vlaams Gewest :	
voor de werken :	15.217.453 frank
voor de algemene kosten :	1.065.221 frank
totaal :	16.282.674 frank

— deel provincie Antwerpen :	
voor de werken :	5.072.484 frank
voor de algemene kosten :	355.374 frank
totaal :	5.427.558 frank
— deel stad Antwerpen : het resterende gedeelte voor de werken : 17.167.233 frank.	

Vraag nr. 42 van 20 mei 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Luchthavens — Militaire vliegvelden voor burgerluchtvaart

Volgens Minister Coëme kunnen militaire vliegvelden worden gebruikt voor de burgerluchtvaart. Zo denkt de Minister de oververzadiging van Zaventem tegen te gaan.

Is daarover al contact geweest ? Wordt één en ander in overleg uitgewerkt ? Wat is de timing ?

Hoe staat de Minister tegenover dit idee ?

Als militaire vliegvelden voor burgerluchtvaart zullen gebruikt worden, vallen ze dan niet, als regionale luchthavens, onder de bevoegdheid van de Minister ?

Heeft de Minister nu enige bevoegdheid over de militaire vliegvelden in Vlaanderen ? Welke ?

Antwoord

Er werd op 2 juni laatstleden een briefwisseling gevoerd met Minister Coëme met de vraag om betrokken te worden bij het herstructureringsplan voor de strijdkrachten, met name inzake de mogelijke openstelling van militaire vliegvelden en andere terreinen voor de burgerluchtvaart. Er is tot op heden geen overleg geweest.

Uiteraard sta ik volledig achter het openstellen van militaire vliegvelden voor de burgerluchtvaart.

Als militaire vliegvelden voor burgerluchtvaart gebruikt zullen worden, vallen ze niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Verkeer. Dat zal slechts het geval zijn als ze overgedragen worden aan het Vlaamse Gewest.

Momenteel heb ik geen enkele bevoegdheid over de militaire vliegvelden in Vlaanderen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

**Vraag nr. 150
van 5 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Leie — Baggerwerken

1. Welke baggerwerken werden de jongste 10 jaar uitgevoerd in de Leie ?
2. Waar werd het slib gestort ?
3. Werden baggerwerken uitgevoerd of worden er gepland uit ecologisch en milieuhygiënisch oogpunt ?
4. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor sanering van waterbodems uit milieuhygiënisch oogpunt ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 179
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE**

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Waarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?

3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

**Vraag nr. 181
van 18 mei 1992
van de heer J. VAN EETVELT**

Bouwvergunningen — Vlotbruggen

Door de diensten verbonden aan de Administratie voor Waterinfrastructuur en Zeewezen — Dienst Tijgebonden Waterwegen, werden vergunningen verleend voor het plaatsen van vlotbruggen die aan oevers vastgemaakt worden. Regionaal blijken de opvattingen echter te verschillen over het al of niet verplicht zijn van een vergunning voor dergelijke bouwwerken.

Kan de Minister hierin enige duidelijkheid brengen ?

**Vraag nr. 182
van 19 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER**

Antwerpse haven — Verkoop van gronden Linkeroever

Eind vorig jaar besliste de Vlaamse Executieve om de inkomsten die zij verwierf met de verkoop van gronden op de Linkeroever opnieuw te investeren in aanvullende projecten in de haven van Antwerpen. In feite gold het hier een gelijksoortige regeling als even voordien getroffen voor de haven van Zeebrugge in verband met de zogenaamde Gemeenschappelijke Rekening, waar de inkomsten voor het Gewest ook rechtstreeks in aanvullende projecten in de haven van Zeebrugge worden geïnvesteerd.

Deze wijze maatregelen moeten nu geconcretiseerd worden in de begroting 1992.

1. Hoe is het afschaffen van de Gemeenschappelijke Rekening geregeld in de begroting ?
2. Zijn de projecten in Antwerpen reeds in uitvoering ?
3. Hoe is de regeling voor Antwerpen ? Op grond van welke elementen kan het sluitende bewijs geleverd worden dat de inkomsten uit de betalingen van de havenbeheerder voor de gronden op de Linkeroever, als een supplementaire investering de haven van Antwerpen ten goede komen ?

4. Hoeveel was gepland aan investeringen in de haven van Antwerpen (73-04) in 1991 ? Hoeveel werd er gerealiseerd ?

Vraag nr. 184
van 20 mei 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Zuidelijk havengedeelte van Gent (Muide) — Verbinding beide kanaaloevers

Het is te voorzien dat op middellange termijn het verkeer in het zuidelijke havengedeelte van Gent (Muide) volledig in de knoei zal geraken. Vertragingen en oponthoud verstoren nu al in hoge mate het economisch rendement van transportactiviteiten.

Het Gentse stadsbestuur heeft hieromtrent een verkeerstechnische studie laten maken. Als optimaal, meest duurzaam maar ook duurste alternatief werd de bouw van een tunnel voorgesteld die loopt in de as Eisenhowerlaan — Meulestede, onder het Grootdok. Niet alleen levert de aanleg van deze tunnel een degelijke verkeerscirculatie (reistijd, kortste afstand) op, bovendien kan de woonfunctie van de wijk Muide, met recente woonuitbreiding, gevrijwaard worden.

In de Gentse kranten van 15 mei 1992 leest men dat er plannen bestaan om een fly-over te construeren die de wijk overspant. Dit kunstwerk zou de levenskwaliteit van de bewoners van de Muide in ernstige mate verstoren.

1. Bestaan deze plannen voor een fly-over in de Muide inderdaad ?
2. Is om transport-economische redenen en om redenen van leefbaarheid van de buurt de aanleg van een tunnel onder het Grootdok niet aangewezen, gezien dit een oplossing biedt op half lange en lange termijn ?

Vraag nr. 187
van 26 mei 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Waterhuishouding — Vergunningsplicht voor ondoordringbare oppervlakten

Om verhoogde waterpeilfluctuaties tegen te gaan en zo overstromingskansen te vermijden moeten de infiltratiegebieden intact blijven en moet het ondoordringbaar maken van grote oppervlakten vermeden worden.

Besturen die belast zijn met de waterhuishouding dringen al lang aan dat Ruimtelijke Ordening en Stedebouw hiermee rekening zouden houden in hun vergunningsbeleid.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of, en vanaf welke oppervlakte, het ondoordringbaar maken van de bodem vergunningsplichtig is wanneer deze werken geen deel uitmaken van een ander bouwwerk waarvoor een bouwvergunning vereist is ? Zo niet, waarom niet ?

Waarom wordt niet steeds en voorafgaand aan de vergunningsverlening, het deskundig advies ingewonnen van de besturen belast met de waterhuishouding, zoals polders en wateringen, inzake de eventueel nadelige gevolgen van de verdroging enerzijds en de verhoging van de waterpeilfluctuaties anderzijds ?

Het komt mij bovendien voor dat de bevoegde diensten van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw ingevolge de dossiersgewijze benadering geen totaalbeeld hebben van de enorme omvang van ondoordringbare oppervlakten die er jaarlijks bijkomen en die de waterhuishouding meer en meer voor geldelijke en beleidsmoeilijkheden plaatst.

Neemt de Gemeenschapsminister maatregelen om zoveel mogelijk en waar dit kan, het ondoordringbaar maken van oppervlakten te voorkomen en de waterhuishouder beter te betrekken bij de advies- en vergunningsverlening ?

Leggen de diensten van de Gemeenschapsminister nu al voorwaarden op en zo ja welke, om het infiltratievermogen van de bodem te bevorderen ?

Vraag nr. 188
van 27 mei 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Duinovergang Groenedijk in Bredene — Uitvoering

Het in hoofde vermelde project werd enkele jaren terug door de Dienst der Kusthavens ontworpen als een volledig houten trapconstructie op 1 tot 1,5 m boven het betrokken duin in Bredene. Het geheel zou steunen op 3 rijen palen.

Een aanbesteding voor dit project had plaats op 4 mei 1990. De kostprijs bedroeg toen 4,2 miljoen frank.

Tot op vandaag is echter nog steeds niet gestart met de uitvoering van deze werken.

Mag ik de Minister daarom vragen :

1. wat de oorzaak is van het feit dat het project nog steeds niet werd uitgevoerd ;
2. of het in de bedoeling ligt de trapconstructie vooralsnog te realiseren, tegen welke kostprijs en wanneer ?

Vraag nr. 189
van 1 juni 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Woonwijk Battel in Mechelen — Geluidshinder door verkeer

De bewoners van de sociale woonwijk Battel (Mechelen) die gelegen is in de hoek tussen de aansluiting van de Mechelsesteenweg en de autosnelweg Antwerpen-Mechelen-Brussel klagen over de toenemende lawaaihinder van deze zeer drukke verkeersader.

Vooral de zijde van de Hogeblokstraat met de daarin gelegen Stedelijke School ondervinden veel hinder. Door het ook nachtelijke drukke verkeer wordt slapen met open raam bovendien onmogelijk.

Ter plaatse zouden reeds verscheidene topografische metingen en geluidsmetingen uitgevoerd zijn, maar de bewoners werden nooit van het resultaat in kennis gesteld.

Graag vernam ik :

1. of de door de bewoners gemelde metingen inderdaad werden uitgevoerd en, in bevestigend geval, welke resultaten zij hebben gegeven ;
2. of het plaatsen van geluidsofslorpande panelen overwogen werd en zo ja, voor wanneer de plaatsing is gepland.

Vraag nr. 190
van 1 juni 1992
van de heer J. PEETERS

Doortocht Veerle (Laakdal) — Plannen voor ring

Meer dan 25 jaar geleden gingen er voor het eerst plannen rond voor de omlegging van de gewestweg Geel-Diest ter hoogte van Veerle-dorp (Laakdal) door middel van een ring. Plannen die indertijd geen uitvoering kregen.

Volgens recente persberichten zou het gemeentebestuur of de burgemeester/schepencollege van Laakdal onlangs bij Openbare Werken aangedrongen hebben op een heropening van dit dossier.

Daarom volgende vragen :

1. Werd er vanuit Laakdal inderdaad de vraag gesteld om de aanleg van de ring rond Veerle opnieuw te overwegen ? Wanneer ? Met welke argumenten, en voor welk tracé ?
2. Welk gevolg werd aan dit verzoek gegeven, of wordt eraan gegeven ?
3. Welke alternatieve plannen heeft Openbare Werken om de doortocht door Veerle-dorp leefbaarder en veiliger te maken ? Voor wanneer is de uitvoering gepland ?

Vraag nr. 191
van 1 juni 1992
van de heer J. PEETERS

Geluidshinder in Laakdal — Plaatsing schermen

In 1989 vroeg het gemeentebestuur van Laakdal de plaatsing van geluidswerende schermen langs de E 313 vak Antwerpen-Luik van 41 K 3 tot 42 K 1 (Eindhout).

Door het Bestuur der Wegen werden de nodige geluidsmetingen uitgevoerd op 29 en 30 november 1989. De resultaten toonden aan dat er werkelijk geluidshinder bestaat. De realisatie van een geluidsscherm werd dan ook in het vooruitzicht gesteld, evenwel pas na 1990.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Zijn er voor dit project reeds kredieten uitgetrokken ?
3. Voor wanneer is de realisering gepland ?

Vraag nr. 196
van 5 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Visputten in Dendermonde — Bouwovertreding

De voorganger van de Minister, de heer Waltniel, verklaarde op 24 november 1988 in de Vlaamse Raad dat de bouwheer een bedrieglijke voorstelling had gemaakt van de bestaande toestand. De Raad van State leert dat een bouwvergunning, die op een verkeerde voorstelling van de feiten is gebaseerd en de overheid die adviezen moet nemen, misleidt, kan ingetrokken worden door de overheid die ze verleend heeft, in casu het college van burgemeester en schepenen. Dit college meende evenwel geen maatregelen te moeten nemen om de werken niet te laten uitvoeren. De motieven voor deze houding zijn mij nog niet bekend. De heer Waltniel stelde dat het bestuur Ruimtelijke Ordening contact zou opnemen met het college van burgemeester en schepenen met de vraag de bedoelde bouwvergunning te willen intrekken.

Daarenboven werd de gemachtigde ambtenaar opgedragen om een vordering tot herstel in te leiden. Dit moest gebeuren overeenkomstig artikel 65 paragraaf 1 a ; het voorstel dat de Minister aan de gemachtigde ambtenaar voorlegde was het opleggen van een dwangsom.

Het graven van vijvers is immers niet in overeenstemming te brengen met de bestemming volgens het gewestplan, namelijk die van natuureservaat.

De eis tot het veroordelen van een aantal personen in dit dossier werd door de rechtbank afgewezen met de argumentatie dat hierbij geen voordeel bewezen kon worden. Deze gerechtelijke procedure behandelde echter niet de essentie van dit dossier, namelijk de bouw-overtreding.

1. De bouwovertreding betrof het graven van een visvijver. De voorganger van de Minister meende dat dit (uiteraard) een vergunningsplichtige activiteit is, ook al ging het om het uitdiepen tot 2 meter van een zogenaamde poel. Is de Minister dezelfde mening toegedaan ?
2. Wanneer en hoe heeft de gemachtigde ambtenaar aan de gemeente gevraagd om haar vergunning in te trekken ? Indien dit niet gebeurde, hoe wordt dit verantwoord ?
3. De gemachtigde ambtenaar werd opgedragen om een vordering tot herstel met burgerlijke partijstelling en het voorstel tot het vragen van een dwangsom in te leiden. Wanneer en hoe heeft de gemachtigde ambtenaar dit gedaan ?
4. Indien de gemachtigde ambtenaar nog geen vordering tot herstel (voorstel dwangsom) heeft ingesteld, geeft de Minister de gemachtigde ambtenaar hiertoe de nodige opdracht ?

Vraag nr. 197
van 5 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Ruimtelijke ordening — Inventaris onbebouwde percelen

Via een omzendbrief werden de gemeenten verplicht

ken. Deze inventaris vormde een middel om een beter inzicht te krijgen in de gemeentelijke ruimtelijke structuren.

Deze massa gegevens werden geautomatiseerd en overgedragen aan COI. Als gevolg daarvan moet het bestuur Ruimtelijke Ordening betalen voor het consulteren van de eigen gegevens. Alhoewel dit gegevensbestand bijna niet meer geconsulteerd wordt, wordt er 180.000 frank per maand betaald voor het beheer en gebruik van de informatie.

1. Is het juist dat 180.000 frank per maand betaald wordt voor het beheer en gebruik van die informatie ?
2. Waarom wordt dit bedrag nu nog elke maand betaald niettegenstaande het gegevensbestand de laatste maanden niet meer geconsulteerd werd ?
3. Het actualiseren van deze gegevens laat reeds lang op zich wachten alhoewel dit zonder veel manueel werk kan gebeuren, namelijk via het geautomatiseerde bestand van het kadaster. De programma's om deze bestanden in elkaar in te passen bestaan en zijn perfect bruikbaar. Waarom gebeurt deze actualisering niet ?
4. Welke planning stelt de Minister voorop voor het actualiseren en het bruikbaar maken van deze inventaris ?

Vraag nr. 198
van 5 juni 1992
van de heer J. DE ROO

N 368 in Knesselare — Aanleg fietspad

Graag had ik van de Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. Voor het gedeelte in de provincie Oost-Vlaanderen dateert de voorstudie van 21 mei 1986. Wanneer kan de aanbesteding plaatsvinden ?
2. Zijn de onderhandelingen tot onteigening gestart in augustus 1989 ? Zo ja, zijn er moeilijkheden ? Wanneer kunnen deze afgerond worden ?
3. Hoeveel bedraagt de kostenraming van de werken ?
4. Wanneer zal men de werken kunnen beginnen ? En voor wanneer is het einde gepland ?

Vraag nr. 199
van 5 juni 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Havenwerken voor Oostende en Nieuwpoort — Begroting 1992

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel frank investeringen in zijn begroting 1992 werd ingeschreven voor de havens, de waterwegen en de binnenscheepvaart ?

Kan de Minister meedelen welke middelen uitgetrokken werden voor de uitbouw van de havens Oostende en Nieuwpoort ?

L. VAN DEN BOSSCHE

**GEMEENSCHAPSMINISTEE ' VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN**

Vraag nr. 72
van 2 juni 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Onderwijspersoneel in Duitsland — Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking

In het Belgisch Staatsblad van 16 mei 1992 staat op bladzijde 11217, hoofdstuk II artikel 4 paragraaf 4, het volgende over de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking :

„De Vlaamse Executieve kan bijzondere maatregelen treffen voor de personeelsleden die werkzaam zijn in de Bondsrepubliek Duitsland en op wie het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs van toepassing is.”

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke bijzondere maatregelen hij genomen heeft of nog zal nemen ?

Vraag nr. 76
van 5 juni 1992
van de heer M. OLIVIER

Bijzondere leermeesters godsdienst — Samenstelling pensioendossier en definitieve vaste benoeming

Onlangs stelde ik over dit onderwerp een schriftelijke vraag aan de heer Willockx, de nationale Minister van Pensioen (vraag nr. 5 van 2 april 1992, Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, BZ 1991-1992, nr. 8 van 4 mei 1992, blz. 388, 389).

In het antwoord op mijn vraag verwees de heer Willockx mij naar hoofdstuk IV (Bepaling betreffende het stelsel der rustpensioenen van het personeel van het onderwijs, onder meer artikel 77 paragraaf 2) van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen, die verschenen is in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1991. Hij deed mij ook mee dat de door de Minister van Onderwijs voor 1 januari 1992 verleende gelijkstellingen geldig blijven, behoudens een andersluidende beslissing van de bevoegde Gemeenschapsexecutieve, en ook dat, wat de bedoelde personeelsleden betreft, deze aangelegenheid wellicht ook tot zijn bevoegdheid behoort.

Als een bijzondere leermeester godsdienst voor 1 juni 1992 — datum waarop het nieuwe onderwijsdecreet van 27 maart 1991 (zie ook artikels 75, 3°, 76, 1°-2° en 90) in werking getreden is (Belgisch Staatsblad van 25 mei 1991) —, zijn functie heeft aangevat in deze hoedanigheid, en er nooit een aanvraag tot erkenning van zijn definitieve benoeming in vast verband is gebeurd (bijvoorbeeld door onwetendheid van de inrichtende macht), is de Minister dan van oordeel dat deze toch nog moet geschieden volgens de inhoud van het koninklijk besluit van 13 februari 1968 en de omzendbrief van 1 juli 1980, aangezien de data van 1 juni 1991 en 1 januari 1992 reeds verstreken zijn ?

Waarom wordt aan de bijzondere leermeesters, van wie het dossier nog in behandeling was bij het in voege treden van het nieuwe onderwijsdecreet, en die deze erkenning wellicht zonder problemen hadden kunnen verkrijgen (indien de oude regeling van toepassing was gebleven), niet ten minste een attest bezorgd dat de feitelijke regularisatie van hun toestand bevestigd ?

Door toch nog (indien nodig) een aanvraag tot erkenning te laten indienen (zoals eerst omschreven in mijn vraag) of door het afgeven van een attest (zoals verder in mijn vraag omschreven), kunnen later wellicht bemerkingen van en moeilijkheden bij de Administratie der Pensioenen en het Rekenhof vermeden worden bij het afhandelen van een pensioendossier.

Overlegt de Minister met deze instellingen en laat hij een regeling uitwerken om die moeilijkheden eventueel te voorkomen ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 43
van 5 juni 1992
van de heer J. DE ROO

Drongengoedhoeve in Knesselare — Bescherming

In hoeverre kan de Drongengoedhoeve, gelegen in Knesselare, beschouwd worden als een beschermd gebied of monument ?

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Waarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorge-

bleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 29
van 22 mei 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring

Het „Decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten of de Vlaamse gemeenschapscommissie worden gedaan” is een goede zaak en maakt de verdeling van subsidies aan gemeenten objectieverbaar en duidelijk.

De middelen waarin het Investeringsfonds voorziet zijn echter ruim onvoldoende. Vooral voor kleinere gemeenten is het niet eenvoudig nog grote investeringen te pakken.

Sommige gemeenten gaan dan ook over tot complexe constructies om bepaalde werken te laten subsidiëren op basis van andere reglementeringen.

Zo voorziet het decreet betreffende het Investeringsfonds in de mogelijkheid trekkingsrechten te gebruiken voor het „bouwen, uitbreiden, verbouwen, of moderniseren van kinderdagverblijven, kinderbewaarplaatsen en tehuizen voor moeders” (artikel 6 paragraaf 2, 2, punt 9).

Anderzijds wordt de bouw van kinderdagverblijven gesubsidieerd op basis van het besluit van de Executieve van 13 juni 1984 houdende „betoelaging van bouw en uitrusting van kinderkribben, kinderdag- en nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen”.

1. Zijn er gemeenten die reeds een beroep deden op het Investeringsfonds voor het bouwen van kinderdagverblijven ? Zo ja, is het mogelijk mee te delen welke gemeenten, voor welke projecten en ten bedrage van welk investeringsbedrag ?
2. Wat is de precieze inhoud en draagwijdte van het begrip „gemeentelijke” v.z.w. ?
3. Kan een gemeenteraad statuten goedkeuren van een v.z.w. die nog niet is opgericht ?
4. Kan een v.z.w., waarvan de statuten voorzien in een gegarandeerde deelname van gemeenteraadsleden in de algemene vergadering, en in het van rechtswege lidmaatschap van een lid van het schepencollege in de raad van bestuur, beschouwd worden als een „particuliere” v.z.w. ? Als een v.z.w. waarin de gemeente is toegetreden ?
5. Moet, wanneer dergelijke v.z.w. het initiatief neemt tot het bouwen van een kinderdagverblijf, dit beschouwd worden als zijnde een „onroerende investering . . . die op initiatief van . . . de gemeente wordt gedaan” ?
6. Kan een dergelijke v.z.w. een beroep doen op het Investeringsfonds ?
7. Kan een dergelijke v.z.w. een beroep doen op het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 ? Bestaat hierover een advies van de administratie van Kind en Gezin ? Zo ja, hoe luidde dit advies ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van

Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 30
van 3 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — Erkenning instellingen

In het Belgisch Staatsblad van 26 mei jongstleden verschenen 25 erkenningen van instellingen voor gehandicaptenzorg in het kader van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

1. Hoeveel erkenningen, van welke aard en aan welke instellingen, werden er tot op heden toegekend ?
2. Welke instellingen kregen in de jaren 1990, 1991 en 1992 een uitbreiding en waarvoor ?
3. Zijn er nog nieuwe erkenningen en uitbreidingen beslist en/of gepland ? Zo ja, welke ?
4. Het gerucht doet de ronde dat een groot aantal instellingen, vermeld in het Belgisch Staatsblad van 26 mei jongstleden, van katholieke signatuur zijn. Is dit zo, en zo ja, berust dit op puur toevallige omstandigheden of kadert dit in de politiek van de ontzuiling ?
5. Vindt de Minister dat een dergelijke financiële ingreep valt onder de “lopende zaken”, gezien het een besluit betreft genomen door haar voorganger op 6 januari 1992 ?
6. Hoeveel aanvragen tot erkenning en/of uitbreiding, zijn er nog ingediend voor 1992 en 1993 en voor welke instellingen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen					
20	27.05.1992	G. Vanleenhove	<i>Interreg-programma West- Vlaanderen en Nord Pas-de-Calais — Projecten</i>	339	
21	09.06.1992	M. Vogels	<i>Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers</i>	339	
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting					
141	27.05.1992	M. Maertens	<i>BVBA Lambrecht en Co Compost in Koolskamp — Milieuhinder en illegale exploitatie</i>	339	
142	27.05.1992	H. Brouns	<i>Irrigatieproject Ophoven — Uitbreiding</i>	340	
143	01.06.1992	L. Barbé	<i>Milieuheffingen — Gemeentelijke opcentiemen</i>	341	
144	01.06. 1992	L. Barbé	<i>Waterwinning in Oost- en West-Vlaanderen — Oppompen van Sokkelwater</i>	342	
145	01.06. 1992	L. Barbé	<i>Vergunningsplicht verwijdering afvalstoffen — Overtredingen sinds VLAREM I</i>	343	
146	02.06. 1992	R. Van Hoo-land	<i>AMINAL — Behandeling aanvragen voor exploitatievergunning</i>	343	
147	03.06. -992	L. Barbé	<i>Animalia Produkten in Denderleeuw — Vervuiling van de Dender</i>	345	
148	03.06.1992	L. Barbé	<i>Animalia Produkten in Denderleeuw — Reukhinder</i>	346	
149	03.06.1992	J. Geysels	<i>Albertkanaal — Afvalcollector</i>	346	
150	0	05.06.1992	R. Van Hoo-land	<i>Leie — Baggerwerken</i>	369
151	05.06.1992	R. Van Hoo-land	<i>Bekkencomités — Leie</i>	347	
157	10.06.1992	L. Standaert	<i>Afvalwater — Milieuheffingen</i>	347	
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden					
89	22.04.1992	V. Dua	<i>KMO-zone in Ham — Vernietiging bosgebied</i>	348	
163	06.05.1992	W. Cortois	<i>Zenne in Vilvoorde — Stand van de werkzaamheden</i>	362	
166	08.05.1992	J. Van Eetvelt	<i>Ontbinding NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Op-richting parastatale</i>	362	
169	11.05.1992	J. Valkeniers	<i>Zenne in Vilvoorde — Rechttrekking en overwelling</i>	363	
174	14.05.1992	J. De Bremae-ker	<i>Haven van Antwerpen — Bouwcontainerkade ten noorden van de Zandvlietsluis</i>	363	

179	0	18.05.1992	L. Barbé	<i>Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier</i>	369
181	0	18.05.1992	J. Van Eetvelt	<i>Bouwvergunningen — Vlotbruggen</i>	369
182	0	19.05.1992	J. De Bremacker	<i>Antwerpse haven — Verkoop van gronden Linkeroever</i>	369
183		19.05.1992	J. De Roo	<i>Arrondissementen Gent en Eeklo — Verkeersongevallen</i>	363
184	0	20.05.1992	B. Vandendriessche	<i>Zuidelijk havengedeelte van Gent (Muide) — Verbinding beide kanaaloevers</i>	370
185		21.05.1992	R. Van Hoo-land	<i>Structuurplan Vlaanderen — Gegevens</i>	364
187	0	26.05.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Waterhuishouding — Vergunningsplicht voor ondoordringbare oppervlakten</i>	370
188	0	27.05.1992	G. Vanleenhove	<i>Duinovergang Groenendijk in Bredene — Uitvoering</i>	370
189	0	01.06.1992	L. Maximus	<i>Woonwijk Battel in Mechelen — Geluidshinder door verkeer</i>	370
190	0	01.06.1992	J. Peeters	<i>Doortocht Veerle (Laakdal) — Plannen voor ring</i>	371
191	0	01.06.1992	J. Peeters	<i>Geluidshinder in Laakdal — Plaatsing schermen</i>	371
192		02.06.1992	R. Wierinckx	<i>Afrit 10 op A 17 Brugge-Kortrijk — Plannen</i>	349
193		03.06.1992	J. De Mol	<i>Firma Eurantex in Oudenaarde — Vergunning</i>	349
194		04.06.1992	D. Van der Maelen	<i>Wegenwerken in Denderstreek — Gevolgen van prioriteitenlijst</i>	351
195		04.06.1992	H. Suykerbuyk	<i>Recreatievaart in Nederland — Geldigheid certificaat Belgische Watersportverenigingen</i>	352
196	0	05.06.1992	J. De Mol	<i>Visputten in Dendermonde — Bouwovertreding</i>	371
197	0	05.06.1992	J. De Mol	<i>Ruimtelijke ordening — Inventaris onbebouwde percelen</i>	371
198	0	05.06.1992	J. De Roo	<i>N 368 in Knesselare — Aanleg fietspad</i>	372
199	0	05.06.1992	F. Ghesquière	<i>Havenwerken voor Oostende en Nieuwpoort — Begroting 1992</i>	372
200		05.06.1992	R. Van Hoo-land	<i>N 43 — Wegen-, collector- en rioleringswerken</i>	352
201		05.06.1992	R. Van Hoo-land	<i>Bezoldiging personeel lokale besturen — Hogere weddeschalen</i>	353
203		09.06.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraad Linkebeek — Nietigverklaring beslissingen</i>	353
205		12.06.1992	V. Anciaux	<i>Politiecommissariaat Wezembeek-Oppem — Toepassing taalwetgeving</i>	354
215		16.06.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>IKEA in Ternat — Tweetalig karakter</i>	354

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

46		26.05.1992	F. Sarens	<i>BLOSO — Gebruiksovereenkomst inzake BSC Hazewinkel en De Bocht in Heindonk</i>	365
47		01.06.1992	F. Van den Eynde	<i>Frans- Vlaanderen — Instandhouding van het Nederlands</i>	354
48		09.06.1992	R. Van Walleghem	<i>BRTN — Uitzending Euro Disney</i>	355

49 12.06.1992 **E. Van Vaeren-bergh** *Vlaamse culturele verenigingen — Toelagen Nationale Loterij* 355

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

68 22.05.1992 **G. Geens** *Vakantiedagen in hotel- en toerismeopleiding — Problemen door nieuw examenreglement* 366

69 26.05.1992 **S. Platteau** *Kleuteronderwijs — Overbevolkte klassen* 355

72 o 02.06.1992 **L. Nelis-Van Liedekerke** *Onderwijspersoneel in Duitsland — Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking* 372

73 03.06.1992 **L. Standaert** *Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst* 356

74 04.06.1992 **R. Deswaene** *Onderwijsinspectie — Paritaire samenstelling* 356

75 05.06.1992 **J. Eeman** *Pedagogische begeleiding — Uitbetaling werkingsmiddelen* 357

76 o 05.06.1992 **M. Olivier** *Bijzondere leermeesters godsdienst — Samenstelling pensioendossier en definitieve vaste benoeming* 372

79 12.06.1992 **H. Suykerbuyk** *UIA — Nieuwe taalregeling* 357

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse handel en Staats Hervorming

35 11.05.1992 **W. Verreycken** *Voeren — Bescherming als „nationaal park”* 367

38 12.05.1992 **M. Van Peel** *Kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem — Restauratie* 367

42 20.05.1992 **H. Van Dierden** *Luchthavens — Militaire vliegvelden voor burgerluchtvaart* 368

43 o 05.06.1992 **J. De Roo** *Drongengoedhoeve in Knesselare — Bescherming* 373

46 19.06.1992 **H. Van Dierden** *A 12/N 177 — Verkeersveiligheid* 358

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

16 o 18.05.1992 **L. Barbé** *Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier* 373

18 15.06.1992 **M. Vogels** *Begeleid Wonen voor gehandicapten — Projecten bedreigd door toepassing werkloosheidsreglementering* 358

21 29.06.1992 **A. Denys** *Samenstelling kabinet — Normen en gegevens* 359

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

29 o 22.05.1992 **P. Van Grembergen** *Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring* 373

30 o 03.06.1992 **L. Standaert** *Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — Erkenning instellingen* 3 7 4

31 04.06.1992 **M. Bourgois** *OCMW — Toekenning bestaansminimum* 359

32	05.06.1992	F. Ghesquière	<i>Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap — Oprichting beroepscommissies</i>	359
34	18.06.1992	A. Arts	<i>Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap — Functionering</i>	361
36	29.06.1992	A. Denys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	361